CELJSKI tednik

CELJE, PETEK, DNE 1. APRILA 1955
LETO VIII. — ŠT. 13 — CENA 10 DIN

Urejuje uredniški odbor — Odgovorni urednik Tone Maslo — Tiska Celjska tiskarna — Uredništvo: Celje, Titov t. 1 — Pošt. pred. 123 — Telef.: uredništvo 24-23, uprava 25-23 — Tek. rač. 620-T-250 pri NB FLRJ v Celju. — Letna naročnina 500, polletna 250, četrtletna 125 dinarjev. — Izhaja vsak petek — Poštnina plačana v gotovini — Rokopisov ne vračamo

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI CELJSKEGA OKRAJA

POMLADNO CVETJE SE JE RAZCVETELO TODA MUHASTO VREME GA JE SPET POKRILO S SNEGOM

Z ZBOROVANJA ŽIVINOREJCEV CELJSKEGA OKRAJA

Za zboljšanje živinoreje je predpogoj dobra krma

V soboto dopoldne je bilo v dvorani podjetja »Beton« v Celju zborovanje živinorejcev iz celjskega okraja, katerega je sklical okrajni živinorejski odbor. Poleg 164 delegatov iz 61 kmetijskih zadrug in kmetijskih gospodarstev so se zbora udeležili predsednik republiškega odbora za živinorejo dr. *Pavšič Marjan*, tajnik republiškega živinorejskega odbora inž. *Peternel*, zastopnik agronomske fakultete iz Ljubljane inž. *Ločniškar*, zastopnik kmetijskega znanstvenega zavoda iz Ljubljane inž. *Ferče*, predsednik Okrajne zadružne zveze v Celju *Franc Lubej*, večje število veterinarjev v okraju in drugi.

Predsednik živinorejskega odbora inž. *Adolf Cizej* je poročal o delu in uspehih živinorejske službe v preteklem letu. V 71 kmetijskih zadrugah ter 30 socialističnih kmetijskih obratih je bilo lani 15 živinorejskih odborov. Pri kmetijskih zadrugah je bilo 49 živinorejskih odsekov, ki so dobro delali, v 11 zadrugah so ti odseki bili nedelavni, v 11 kmetijskih zadrugah pa živinorejskih odsekov sploh ni bilo. Izkušnje so pokazale, da je organizacija odsekov v kmetijskih zadrugah bila pravilna, saj se povsod zavzemajo za tako obliko dela ter je letos zaživelo še 5 neaktivnih odsekov, pa odsekov nimajo le kmetijske zadruge v središču Savinjske doline, kjer se ukvarjajo pretežno z gojitvijo hmelja.

Na področju celjskega okraja je bilo lani 5020 konj, 46.900 glav goveje živine, 36.880 prašičev in okoli 140.000 perutnine. Povprečna molznost je bila 1100 litrov mleka na kravo. V okraju je 5 mlekarskih obratov, ki lahko sprejmejo ali predelajo okoli 4 milijone litrov mleka. Lani je bilo na področju okraja 147 živinskih sejmov, na katerih je bilo prodano 1,6 milijonov kilogramov klavne živine. Stanje plemenjakov se je lani izboljšalo. Veterinarski zavod v Celju, ki ima 6 plemenjakov, je lani do oktobra izvršil po krožni progi ter v treh živinorejskih ambulantah osemenitev 3837 plemenic. Na dveh plemenskih sejmih v Šentjurju pri Celju je bilo od 82 prignanih plemenjakov prodanih 57. V okraju je 1603 rodovniških krav. Lani je bilo 5 medzadružnih premovanj ter okrajna živinorejska razstava. Razstavljeno je bilo 51 bikov, 566 krav ter 191 glav mlade živine. Živinorejci so ob tej priliki sprejeli 24 diplom, 42 priznanj, 2 zlati in 3 srebrne kolajne. Dobri živinorejci so lani sprejeli tudi 1,472.000 din nagrad.

Čeprav je bil celjski okraj že od nekdaj znan po vzreji plemenskih prašičev, ni bilo po vojni vidnega napredka v prašičereji. Šele lani so s pomočjo okraja, okrajne zveze in kmetijskih zadrug v okraju stanje izboljšali z nabavo plemenskih svinj in merjascev požlahtnele pasme.

Zboljšanje živinoreje pa si je nemogoče zamisliti brez izboljšanja krmne baze. Na področju okraja je bilo predlanskem komaj 4200 ha obdelovalne zemlje posejane s krmskimi rastlinami, kar znaša komaj 19,8 obdelovalne zemlje. Travnikov in pašnikov pa je bilo 32.000 ha. Naš kmet si prizadeva izboljšati krmno bazo, kar je razvidno iz tega, da povpraševanje po travnih semenih in umetnih gnojilih iz leta v leto vedno bolj raste. Lani so kmetovalci porabili 26.115 kg deteljnega in travnega semena. Za gnojenje travnikov in pašnikov pa so porabili 1620 ton umetnih gnojil. S pomočjo okraja in okrajne zadružne zveze, ki sta dajala kmetovalcem regres za cement in posojila, so zgradili 22 betonskih silosov ter 72 gnojišč v vrednosti 8 milijonov dinarjev. V okraju je tudi 470 ha planinskih pašnikov. Za te pašnike so že sestavljeni melioracijski načrti ter bo v ta namen investirano okoli 5,5 milijonov din. Razen tega bodo letos uredili 6 odprtih hlevov, 4 napajališča ter za izboljšanje teh pašnikov uporabili 50 tisoč kg Thomasove žlindre in 10 tisoč kg kalijeve soli.

Znaten napredek so lani dosegli v kokošjereji z uvajanjem kokoši štajerske pasme. Največ zaslug pri tem ima selekcijska postaja v Ločah. V okraju je 72 rejskih središč. Kmetijske zadruge so rejcem lani nabavile 10.000 piščancev ter 317 rodovniških petelinov.

Zdravstveno stanje živine ni ravno slabo, vendar so ugotovili od pregledanih živali 18% bolanih. Od 28.500 pregledanih živali pa so ugotovili 2,84% tuberkuloze.

V okraju je 8354 ovac, kar je za tako veliko področje dokaj skromno število, zato ovčereja v okraju ne predstavlja važno gospodarsko panogo. V hribovitih predelih redijo kmetje ovce neodrejene pasme, zato ni pogojev za selekcijo. Na južnih pobočjih Pohorja, kjer bi sicer bili pogoji za rejo ovac, pa jezersko-solčavska pasma zaradi kislih tal ne uspeva.

Občinski ljudski odbori zelo malo pomagajo pri pospeševanju živinoreje, Okrajni odbor pa je lani močno podprl pospeševalno službo v živinoreji, saj je v proračunu namenil za potrebe živinoreje kar 15,624.000 din ter uporabil za investicije v živinoreji, predvsem za nabavo plemenske živine ter za gradnjo živinorejskih objektov 18,803.000 dinarjev.

V razpravi, ki je sledila poročilu so mnogoštevilni delegati iznašali svoje izkušnje in mnenja, ki bodo prav gotovo koristila živinorejcem pri njihovem praktičnem delu.

Iz razprave smo zvedeli, da ima vsak živinorejski odsek že sestavljen program dela za letošnje leto, po katerem bo usmerjal svoje delo. Za izboljšanje živinoreje je osnovni pogoj dobra krma. Zato bo osnovna naloga živinorejskih odsekov, da izboljšajo krmno bazo. Kmetijske zadruge naj v ta namen pravočasno preskrbe semena in umetna gnojila za izboljšanje travništva. Zelo važno je tudi pasemsko vprašanje, ki je odvisno predvsem od dobrih plemenjakov, ki naj bi bili vsi licencirani, kajti zakotni biki delajo še precejšnjo škodo. Za vzrejo dobre pasme pa je zopet potrebna dobra krma, kar dosežemo le z gnojenjem travnikov in siliranjem krme. Kmetijska gospodarstva in kmetijske zadruge naj bi redile sivorjavo pasmo, ki se pri nas najbolje obnese.

(Nadaljevanje na 2. strani)

V celjskem okraju bodo slovesno proslavili 10. OBLETNICO OSVOBODITVE

VSE PROSLAVE NAJ BODO POD POKROVITELJSTVOM SZDL

Člani iniciativnega odbora, ki je bil postavljen pri Okrajnem odboru SZDL za letošnje proslave 10. obletnice, so v torek popoldne na svoji prvi seji razpravljali o pripravah teh proslav na teritoriju celjskega in šoštanjskega okraja. Sekretar tov. Žen je člane koordinacijskega odbora prvo seznanil z napotki in priporočili, ki jih v zvezi s proslavo 10. obletnice osvoboditve daje Glavni odbor SZDL Slovenije. Nato pa so se člani pripravljalnega odbora pogovorili, kako naj bi te proslave organizirale posamezne občine, oziroma komunski odbori.

Skupine večje manifestativne proslave obletnice osvoboditve v Sloveniji ne bo. Zato pa naj se v lokalne proslave zajamejo vsi predeli, tako da ne bo v Sloveniji vasi, ki ne bi na svoj način proslavila praznika — 10 let svobode. Tu pa se morajo vsa društva, vse šole in vse organizacije zavedati, da morajo biti te proslave na ustrezni politični in kulturni višini. Napak bi bilo, da bi v okvir proslave 10. obletnice osvoboditve uvrstili vsakovrstne, manj pomembne nastope, tekme, revije itd. — samo, da bi zadostili dolžnosti oziroma programu. Glede na pomembnost take obletnice bo treba zahtevati pač od vsakega prireditelja, da bo program na dostojni višini. Programi bodo zato morali zajeti predvsem prikaz naše ustvarjalne sile, tako da bo pesem, govor, recitacija ali dramatizacija simbolično prikazala, kaj smo napravili v 10 letih. Po obliki naj bi bile te proslave lokalne, po vsebini pa bi šle bolj v širino. Proslave naj ne zavzemajo samo ožjega področja, najbližje okolice ter drobnih dogajanj v njej v medokupacijski in pookupacijski dobi, temveč naj bi nosile obeležje borbe delavskega razreda za svoje pravice v vsej dobi. Glavni poudarek bo torej veljal NOB, obnovi in socialistični izgradnji, predvsem pa izgradnji na gospodarskem področju. Na teh proslavah ne smemo prezreti tudi vloge, ki jo zavzema Jugoslavija v krepitvi miru v svetu.

Glavni odbor Socialistične zveze tudi priporoča, da bi razne razstave (Ljubljana bo organizirala potujoče razstave) prikazovale uspehe, ki smo jih po osvoboditvi dosegli na vseh področjih.

Važno vlogo pri proslavah 10. obletnice osvoboditve bodo odigrala tudi delavska kult. umetniška društva Svobod. Štirinajst Svobod na teritoriju celjskega in priključenega šoštanjskega okraja bo naštudiralo pestre, kvalitetne programe in vsa ta društva bodo s svojimi programi gostovala tudi drugod, kjer takih društev še ni in bodo v morebitni zadregi za izvedbo večjega programa.

Glavne proslave za celotno celjsko in šoštanjsko področje bi bile 14. maja. Glede drugih proslav pa bo treba poskrbeti, da bodo časovno pravilno porazdeljene, da ne bi kup proslav padlo na en dan.

Za vse te proslave celjski iniciativni odbor ne more zajeti celotnega celjskega in šoštanjskega področja. Zato pa so na torkovi seji sklenili, da bodo poslali okrožnice vsem komunskim odborom SZDL, da bodo le-ti na svojem področju osnovali koordinacijske odbore, ki bi napravili program proslav ter zbrali ljudi za sodelovanje. Člani iniciativnega odbora pri Okrajnem odboru SZDL Celje pa bodo z njimi ves čas v tesni povezavi in bodo nudili vsestransko pomoč, da bodo prireditve res povsod kvalitetne.

Več pomoči množičnim organizacijam

S KONFERENCE ZVEZE KOMUNISTOV V DOBRNI PRI CELJU

Pred dnevi je bila v Dobrni odprta partijska konferenca občinske organizacije ZK, kateri sta poleg vseh članov-komunistov in kakih 80 nečlanov prisostvovala tudi sekretar OK ZKS tov. **Franc Simonič** in sekretar komunskega komiteja Vojnik tov. **Stane Sotler.** Poročilo o delu organizacije je podal sekretar OO ZK Dobrna tov. **Šonc.** Govoril je tudi o liku komunista, ki ne sme biti nikdar zadovoljen z doseženimi uspehi, ampak mora skrbeti, da jih še izboljša. Komunist mora biti pripravljen sprejeti in tudi upoštevati objektivno kritiko vsakega poštenega državljana.

Nadalje je tov. Šonc govoril o delu komunistov v posameznih množičnih organizacijah, zraven pa še podal analizo dela vseh organizacij in ustanov v Dobrni. Slabost organizacij je bila ta, da je delo bilo uspešno največ le v Dobrni kot središču, za Dobrno kot celotni okoliš pa so prav malo napravili. Zato bo morala biti v bodoče prvenstvena naloga vseh organizacij, predvsem pa organizacije ZK, da dvignejo dobrniškega okoličana iz kulturnega mrtvila.

Po poročilu sekretarja Šonca se je razvila živahna razprava, v katero je posegel tudi sekretar OK ZKS tovariš **Simonič**, ki je med drugim dejal, da se njihova organizacija še ni znašla v delu, kar se odraža zlasti v tem, da ni prave povezave med Dobrno in njeno okolico. Drži, da so organizacije kar dobro delale, toda čakajo nas še težke naloge. VI. kongres nam nalaga študij, ker le na podlagi tega bomo lahko ljudem pojasnjevali vse ukrepe in probleme. Vsak član pa mora biti na svojem delovnem mestu med najboljšimi. Vaša organizacija je socialno enotna in mora biti po sestavi temeljito ideološko podkovana. Jasno je, da je pač kmečko področje zaostalo, kar se odraža v celi vrsti negativnih pojavov v kmetijstvu.

Tov. Simonič je nadalje govoril še o razširitvi članstva SZDL, dotaknil se je novega plačnega sistema, kjer bo vsak plačan po učinku dela, o obnovi kmetijstva, o delu mladine ter o škodljivih šovinističnih in lokalpatriotičnih težnjah, ki večkrat tu in tam izbijejo na dan.

Po razpravi so izvolili 5-članski sekretariat ter sprejeli ustrezne sklepe za izboljšanje svojega dela in poslali resolucijo OK ZKS in komunskemu komiteju Vojnik.

T. J. D.

KONFERENCA ZVEZE KOMUNISTOV V VOJNIKU

Komunisti v Vojniku pri Celju so pred dnevi polagali obračun svojega dela. Dosedanji sekretar tov. Karl Žibret je v svojem poročilu analiziral politično situacijo na terenu in delo članov osnovne organizacije v masovnih organizacijah in društvih v Vojniku. Delo članov je bilo v vseh organizacijah uspešno in je predvsem njihova zasluga, da so organizacije dobro delale. Po poročilu se je razvila živahna razprava. Razpravljali so plodno tudi nekomunisti, člani drugih organizacij, ki so bili na konferenci kot gostje. Na konferenci je bil tudi sekretar komunskega komiteja ZK Vojnik tov. Sotler Stanko, ki je posegel v razpravo in načelno govoril o nalogah komunistov.

V novi sekretariat osnovne organizacije so bili izvoljeni: Stamol Adalbert, Batistič Milan, Žibret Karl, Brodnik Francka in Cocej Albin.

B. M.

Pred konferenco SZDL celjske komune

V nedeljo, 3. aprila se bodo v prostorih hotela »Savinja« zbrali delegati osnovnih organizacij SZDL na zasedanju redne letne konference SZDL celjske komune. O poteku in zaključkih konference bomo poročali v prihodnji številki. Danes pa priobčujemo sestavek o delu osnovnih organizacij in vodstva SZDL mesta Celja z namenom, da se s problematiko dela Socialistične zveze seznani čim širši krog ljudi ter da bo razprava o delu in doseženih uspehih na konferenci čimbolj plodna.

MESTNA KONFERENCA SZDL JE BILA LETA 1953

Zadnja mestna konferenca SZDL mesta Celja je bila sklicana 21. junija 1953.

Konferenca je bila po svoji vsebini dela in organizacijskem poteku zelo dobra. Delegati so obravnavali predvsem delovanje članov SZDL v posameznih društvih in ostalih množičnih organizacijah, probleme gospodarskega kriminala, delo ljudskih odbornikov in takratnega Mestnega ljudskega odbora kot celote, probleme delavskega samoupravljanja, mladinske organizacije, udeležbe žena v delu množičnih organizacij in društev, škodljivosti klera in misticizma, organizacijsko in politično problematiko dela Socialistične zveze ter splošno politično in gospodarsko situacijo doma in v svetu.

SESTAV MESTNEGA ODBORA IN SEKRETARIATA SZDL TER ANALIZA DELA

Na mestni konferenci SZDL je bil izvoljen 25-članski Izvršni odbor Mestnega odbora SZDL, ki se je po svojem socialnem sestavu delil na 13 namestkencev, 11 delavcev in 1 kmeta. Izvršni odbor je na svoji prvi seji izvolil iz svoje srede 7-članski sekretariat Mestnega odbora SZDL.

Mestni odbor je na svojih 17 sejah obravnaval predvsem politično situacijo terena, delo osnovnih organizacij SZDL, priprave in uspeh volitev v Zvezno in republiško ljudsko skupščino, združitev političnih organizacij okrajev Celje in Šoštanj, priprave na proslavo Mednarodnega dneva naprednih žena, Uredbo o upravljanju stanovanjskih hiš, predlog Zakona o bolniškem zavarovanju, Družbeni plan za l. 1954, vlogo sindikatov, problematiko zdravstva in socialnega skrbstva, izvedbo letnih skupščin osnovnih organizacij SZDL v letu 1954/55 ter organizacijske oblike SZDL v komuni.

Sekretariat mestnega odbora je na svojih 8 sejah pripravljal predvsem program dela SZDL ter obravnaval organizacijsko finančna vprašanja SZDL, seminarsko delo in priprave za konferenco SZDL celjske komune.

Skupnih sestankov odnosno konferenc s predsedniki in sekretarji ali celotnimi odbori osnovnih organizacij SZDL ter

(Nadaljevanje na 2. strani)

Zračni bicikelj

Francoska tvrdka »Renault« je izdelala prve serije enosedežnih helikopterjev, tako imenovanih »zračnih bicikljev«. Tvrdka je razposlala po vsem svetu reklamne skupine, katerih namen je zainteresirati ljudi za nakup. Včeraj je tak helikopter presenetil Ljubljančane, danes popoldne pa bo krožil nad Celjem in nato nadaljeval pot preko Maribora v Zagreb. — Napovedan je za 18 uro. Spustil se bo na Glaziji. Celjani — ne zamudite te priložnosti!

Pogled po svetu

Tudi v preteklem tednu se položaj ni bistveno izpremenil. Sile miru in sile, ki računajo z vojaškim obračunom, so se trle na istih stičnih točkah. Kaže, da se nekateri generalni štabi še vedno opajajo s sanjami o bliskoviti vojni in o nadvladi nad svetom. Zapadna tiskovna velesila, Hearst, je pisal, da o svetovni nadvladi sanjari SZ in da se mora zato Zapad oborožiti, da bi nikoli več ne bil tako iznenaden, kakor je bil v Koreji in Indokini. Vzhodni tisk pa isto očita ZDA, ki da hočejo gospodovati nad vsem svetom. To da se vidi iz njihove gospodarske politike na vseh kontinentih, iz njihovih diplomatskih akcij in vojaških oporišč, ki jih snujejo po vsej zemeljski obli.

V znamenju nerazumevanja in nepopustljivosti med Zahodom in Vzhodom je torej potekel teden, v katerem so v Parizu sprejemali in končno vendarle potrdili pariške sporazume, to jaro kačo svetovne diplomatske kronike zadnjih petih let. Rusi groze z odpovedjo starih pogodb in pravijo, da prav nič ne verjamejo v dobrohotnost nekaterih ponudb za četverno konferenco, ki so prišle na njihov naslov v zadnjem času, češ da so bile izrečene le zato, da bi Pariz lažje pogoltnil ZEZ. Skozi rožice je to konferenco odklonil sam Ike Eisenhower, ker je dejal, da bi morali Rusi pristati prej na take in drugačne pogoje. Ni se sicer strinjal s Knowlandom, ki je od Rusov terjal kar tri velike pogoje: pristanek na avstrijsko državno pogodbo, pristanek na svobodne volitve v Združeni Nemčiji in na svobodno združeno Korejo. Daleč od Knowlanda pa s svojimi pogoji najbrž ni. V zadnjem času se je pisalo, da bi zadoščalo, če bi SZ pristala na Eisenhowerjeve pogoje glede uporabe atomske energije, toda SZ je tudi to že odbila, češ da to ni iskreno mišljeno. Obenem je po Thorezu ponovno predočevala Franciji, naj se ne ukloni diktatu tujih držav, kajti »atlantska solidarnost ni nič drugega kakor odvisnost od ZDA.« Zahodni tisk pa je za revanš razglašal, naj SZ neha groziti z vojaškim blokom na Vzhodu, saj že tako in tako obstoji, da torej za svet to ni prav nič novega. Obenem so se slišali glasovi o ponovnem miniranju korejskega premirja. V to napetost se je vmešal celo Franco, ki je dvignil glas proti nevtralizmu, češ da so vse svobodne dežele dolžne vključiti se v boj proti komunizmu, in je pri tem svojo kar ponudil Ameriki, v kolikor je ni že prej prodal. Za ozadje temu napetemu vzdušju so poskrbeli atomski strokovnjaki na raznih krajih sveta in prišlo je do prve podzemske in zračne eksplozije atomske bombe.

Poglejmo raje lepšo stran medalje, o kateri je govoril burmanski predstavnik U Nu, ki je ugotovil, da so se v zadnjem času »nevtralne« sile okrepile. Res je mnogo dokazov, kako se človeštvo v danih razmerah trudi, da bi odvrnilo od sebe vojno katastrofo. Pomembno delo opravlja te dni evropska gospodarska komisija Združenih narodov v Ženevi, pomembno je združevanje Srednjega vzhoda in njegovo povezanje z Indijo in z Jugoslavijo, pomemben je stik Kambodže z Indijo preko princa Novodoma, pomembno je dalje uradno mnenje francoskega predstavnika Julesa Mocha, ki je dejal, da mora Francija tekmovati samo v mirnodobski uporabi atomske energije. 15 H bomb zadostuje za uničenje cele Francije. Kam le s takim orožjem, se sprašuje vedno več uglednih in vplivnih oseb in združenj! Tudi konferenco v Bandungu, kjer bo 29 držav zastopalo polovico prebivalstva na zemlji, moramo šteti med pobornike mirnega sporazumevanja med narodi. Dnevni red te konference bo: kolonialni režim, mirno sožitje med državami Afrike in Azije in njihovo sodelovanje s svetom. Konferenca ne bo imela niti protievropskega značaja niti ne bo ustvarjala novega bloka, ki bi bil sovražno naperjen proti Zahodu ali proti beli rasi, saj je nasprotij na svetu že brez tega dovolj.

Eno takih žarišč je še vedno Srednji vzhod, kjer se na razmeroma ozkem, a zato toliko bolj važnem in bogatem ozemlju tarejo silni interesi Anglije, ZDA in SZ. V zadnjem času je izbruhnilo staro nasprotje med Turčijo in Sirijo, na videz samo zaradi razbijanja Arabske lige, v resnici pa je na dnu vode še sandžak Aleksadretta, ki se mu je morala l. 1939 po diktatu francoskega kolonialnega varuha Sirija odreči v korist Turčije. Egipt se ne more sprijazniti z Izraelom, ker bi rad z arabskim svetom, z Jordanijo, imel vsaj 60 milj skupne meje prav v trikotu od Gaze do Beraseba. Incident pri Gazi, ki je prišel pred Varnostni svet, je torej spet odkril pred svetom eno nerešenih vprašanj, ki sta ga obe stranki pripravljeni rešiti z mečem. Da je to res, se vidi iz Burnsovega poročila v Varnostnem svetu, v katerem se bere, da sta incidenta krivi obe stranki, ker obe »z mečem okoli hodita.« Kakšno stališče bo zavzela do tega kočljivega vprašanja konferenca v Bandungu, če ga bo sploh zavzela? Rasno mržnjo sklicatelji azijsko-afriške konference tako odločno odklanjajo, da zaradi rasistične politike nasproti črncem niso povabili Južnoafriške unije.

Ker smo omenili rasizem, ni odveč dotakniti se gibanja malih trgovcev in obrtnikov v Franciji, gibanja, ki je zraslo mimo vseh parlamentarnih strank, a grozi, da bo pri prihodnjih volitvah pobralo lep delež poslanskih sedežev. V Franciji so že ugotovili, da bivši knjižničar Poujade s svojimi metodami, gesli in propagandnimi sredstvi močno spominja na Hitlerja. Ne glede na to mora francoska vlada danes že računati z novofašističnim pužadizmom (Poujade), upajmo pa, da se v Franciji ne bo obneslo kljub bučnim začetnim uspehom. Čeprav je Francija mati rasistične ideologije in Gustava le Bona, ki so ga radi imeli za učno knjigo vsi veliki in mali duceji in führerji med obema vojnama, ni treba, da bi francoska klasična demokracija poginila v demagogiji, ki se je začela z gonjo proti nemogoči francoski davčni politiki.

Čudne razmere tudi v Južnem Vietnamu, ki je v zgodovini propada francoskega imperija zavzel lani tako odločilno vlogo. Dežela je v rokah verskih ločin, ki imajo vse svojo lastno oboroženo silo in z njo terjajo spremembo vlade. Prerokujejo, da bo Ngo Dim Dijem moral popustiti. Razmere, ki jih dopušča Zapad v tej deželi, pač ne morejo Aziji kazati poti v pametnejšo prihodnost.

Pametnejša in boljša prihodnost? Nedvomno človeštvo lahko izbere tako pot, saj mu jo kaže nešteto sedanjih velikih in majhnih umov in želje velikanske večine človeštva. Nekdo je nekoč zapisal, da je Hitler predstavljal prvo fazo nečloveškega bitja v razvoju, ki se bo končal z uničenjem samega sebe, predvsem pa z uničenjem Evrope. Imel je prav. Nikdo pa ne sili nikogar, naj gre po poti nacističnih ljudožrcev, njihovih metod in sredstev. T. O.

Koristen pomenek sadjarjev in vinogradnikov na okrajnem zboru

V sredo je bil v dovrani Narodnega doma okrajni zbor sadjarjev in vinogradnikov okraja Celje. Zbora se je udeležilo veliko število sadjarjev in vinogradnikov zadružnikov, predstavnikov kmetijskih gospodarstev in drugih kmetijskih obratov. Po uvodnih formalnostih in izvolitvah potrebnih komisij, je podal poročilo predsednik odbora za napredek sadjarstva in vinogradništva pri Okrajni zadružni zvezi. V svojem poročilu je nanizal vrsto uspehov na področju pospeševanja teh dveh zelo donosnih panog kmetijskega gospodarjenja, hkrati pa tudi vse obilne naloge, ki sadjarje in vinogradnike čakajo v bodočnosti. Podkrepil je tudi veliko pomoč, ki sta jo vinogradnikom in sadjarjem v letošnjem letu nudila Okrajni ljudski odbor in Okrajna zadružna zveza, saj so sadjarji dobili okoli 4 milijone dinarjev kredita za napredek teh dveh panog v kmetijstvu.

Tajniško poročilo je podal tajnik tega odbora tov. Aleksander Videčnik. Prisotnim je predočil z izčrpnimi podatki podkrepljeno analizo stanja sadovnjakov in vinogradov v okraju, hkrati pa nanizal vse potrebe za izboljšanje teh pridelovalnih površin ter potrebo čim večje skrbi za boljšo rodnost drevja in trsja ter uspešnejše borbe proti raznim škodljivcem. V okraju je nad 15 tisoč sadovnjakov in okoli 3.600 ha vinogradov. Poudaril je, da bo treba v bodoče posvetiti več pozornosti pomlajevanju nasadov z dobrimi sortami in s tem v zvezi urediti tudi nekaj novih drevesnic in matičnjakov.

Tajnik odbora je v naslednji točki prečital prisotnim program dela za leto 1955, ki vsebuje 17 zelo važnih točk bodočega dela. Poleg dosedanjih nalog tega odbora za pospeševanje sadjarstva in vinogradništva namerava odbor organizirati tudi nedeljske popoldanske razgovore s sadjarji in vinogradniki, ustanoviti še več poročevalskih postaj in še uspešneje zatirati škodljivce, razširiti površine, nasajene s sadnim drevjem, prav tako tudi vinograde, razširiti in urediti nove drevesnice, urediti in pripraviti sadjarsko in vinogradniško razstavo ter še vrsto drugih zelo važnih nalog.

Predvidena sadjarsko-vinogradniška razstava bo prva te vrste po osvoboditvi v našem okraju. Pripravljena bo do meseca oktobra. Razstava bo zasledovala dva smotra. Prvič bo prikazala ves trud in strokovno izpopolnjeno delo v sadovnjakih in vinogradih, drugi del pa bo prikazal dosežene uspehe, predvsem pa najboljše plodove iz sadovnjakov in vinogradov celjskega okraja.

S tem v zvezi bo tudi poskušnja vin. V zvezi z razstavo bodo prirejeni tudi izleti v tovarno Sadnih sokov, inštitut v Žalcu ter v drevesnico in matičnjak v Slovenskih Konjicah. V Celju bo izreden zbor vinogradnikov in sadjarjev, v kino dvoranah pa bodo predvajali strokovne filme, namenjene predvsem mladini.

Poročilom je sledila vsebinsko bogata razprava, katere so se udeležili številni delegati. Zelo ostro so nastopali tudi proti sajenju in še nadaljnjemu vzdrževanju samorodnice, ki ima zelo kvaren vpliv za zdravje in duševni razvoj ljudi v krajih, kjer jo gojijo, predvsem pa nevarnost za razvoj mladine.

Zbor je izvolil nov okrajni odbor sadjarjev in vinogradnikov, ki bo imel v naslednjem tekočem letu pred seboj obilo nalog in bo moral zelo požrtvovalno delati na teh, da se ves ta obširen program tudi uresniči.

Za zboljšanje živinoreje

(Nadaljevanje s 1. strani.)

Naš kmet je še dokaj konzervativen ter še vedno več ali manj obdeluje zemljo na ekstenziven način ter je pretežno potrošnik svojih pridelkov, namesto da bi bil proizvajalec za tržišče. Na trg daje okoli 30% svojih pridelkov. Med našo kmečko mladino bo treba vcepiti več ljubezni do živinoreje, kar bomo dosegli s predavanji ter s pogostejšimi obiski živinorejskih strokovnjakov na terenu. Še vedno pa se dogaja, da je med žvinorejci in strokovnjaki prevelika razdalja, predavanja so sicer že pogostejša, vendar pa strokovnjak le redko najde pot k posamezniku, da bi mu pomagal z nasveti pri praktičnem delu. Tako se dogaja, da teorija prehiteva prakso, sicer pa se tudi sami kmetovalci morajo bolj zanimati za razne novitete, saj je danes tudi še nemogoče, da bi jim strokovnjaki bili pri roki ob vsaki priliki. Kmetijske zadruge naj bi denarno podprle šolanje učencev v kmetijsko gospodarskih šolah, da bi si tako zagotovile na svojem področju potrebne strokovne kadre, brez katerih si napredka v kmetijstvu in živinoreji ni mogoče zamisliti.

Dobrim živinorejcem so razdelili zlate in srebrne kolajne, diplome in nagrade kot priznanje za lepo živino, ki je bila na lanskoletnih plemenskih sejmih in razstavah ocenjena za najboljšo. Zlato kolajno sta prejela kmet *Jože Zdolšek iz Šentjurja* ter *Kmetijska šola v Šentjurju.*

Srebrno kolajno so prejeli *Kmetijsko gospodarstvo Šempeter*, kmet *Napotnik Matija iz Slov. Konjic* ter kmet *Franc Pretner iz Polzele.*

Diplome, ki jih je podelila zvezna kmetijska zbornica za uspehe v živinoreji, so prejeli: *Kmetijsko posestvo Šentjur, Kmetijsko posestvo Lava pri Celju, Gospodarstvo Šempeter, Veterinarski zavod v Celju, Zdolšek Jože iz Podgorja, Lun Ervin iz Lisc, Kmetijsko gospodarstvo Konjice, Vrtnarska šola Medlog, Arbeiter Ivan iz Konjic, Košir Anton iz Žič, Kmetijsko gospodarstvo Pugled, Hostnik Anton iz Kozjega, Brenko Alojz iz Sedlarjevega, Rezar Jernej iz Kozjega, KZ Vransko, Lesjak Marija iz Ojstriške vasi, Kladnik Robert iz Prekope, Cizej Franc iz Prekope, Rotar Slavko iz Kaple, KZ Marof ter Špan Julijana iz Planine.* Ob tej priliki so razdelili tudi za 107 tisoč dinarjev denarnih nagrad, ki jih je v ta namen prispevala republiška kmetijska zbornica.

Na kraju so izvolili ožji in širši okrajni živinorejski odbor ter pododbora za perutninarstvo in prašičerejo.

Gasilci v okraju Celje so rešili nad 862 milijonov din narodnega premoženja

Okrajna gasilska zveza Celje je minulo nedeljo na občnem zboru polagala račun o delu v minulem poslovnem letu. Zveza šteje 116 gasilskih društev, od tega 97 prostovoljnih in 19 prostovoljnih industrijskih gasilskih društev s 3829 člani, 111 članicami, 375 mladinci in mladinkami ter 80 pionirji.

Ves gasilski kader razpolaga s 121 motornimi in 29 ročnimi brizgalnami s pripadajočim orodjem. Vse pa dostikrat ne zadostuje potrebam posameznih enot. 8 društev poseduje samo ročne brizgalne. Okrog 60% brizgaln je v iztrošenem stanju. Dogodi se, da v težjih intervencijah odpovedo. To je bilo posebno vidno ob priliki lanske poplave v Celju in okolici.

Pereče za udarnost našega gasilstva je tudi vprašanje motoriziranih prevoznih sredstev. Avtomobilov imajo društva 64, od teh pa je registriranih samo 22. Drugo pa so zastarela, neuporabna vozila. Društva le težko zadostijo svoji dolžnosti posebno ob priliki večjih požarov. Tem problemom bo v bodoče treba posvetiti več pozornosti ,predvsem pri razdeljevanju dotacij za popravilo in nabavo gasilskih avtomobilov.

Požarov v okraju je bilo v preteklem letu 86, od tega v državnem sektorju 25, zadružnem 4 in privatnem 57. Škoda pri požarih znaša 19,530.000 dinarjev, gasilci pa so rešili za 862,660.000 dinarjev narodnega premoženja. Vzrok požara je bil v štirih primerih samovžig, v 11 primerih električna napeljava, v 6 primerih udar strele, v 12 primerih požig, v 21 primerih neprevidnost, v 18 primerih slabi dimniki, v dveh primerih saje in v 12 primerih neznan vzrok.

Iz poročila odseka za saniteto OGZ je bilo povzeti, da se saniteta nezadostno udeležuje na sektorskih vajah.

Mladinci in pionirji so organizirani v 38 društvih. Število organiziranih mladincev je 375 in 80 pionirjev. To število je zelo nizko. Krivda za to, da se mladina premalo zanima za gasilstvo, je delno v tem, da ji gasilci ne nudijo tistega, kar si želi in kar ji je potrebno za strokovno vzgojo. Da se bo mladina pričela bolj zanimati za gasilstvo, je potrebno temeljito spremeniti odnos starejših do nje, ker le z vključevanjem mladine bo lahko ustvariti potrebni naraščaj v gasilstvu.

Sprejet je bil sklep o likvidaciji Okrajnih gasilskih zvez Celje in Šoštanj in združitev istih v gasilsko zvezo komun. V ta namen je bil izvoljen iniciativni odbor zastopnikov obeh zvez.

M. Č.

Problem nezaposlene ženske delovne sile

V Celju, pa tudi v okolici je precej podjetij, ki imajo možnost, da zaposlijo žensko delovno silo, vendar je pri nekaterih podjetjih opaziti, da se nekako branijo zaposliti žensko delovno silo in jo celo zapostavljajo. Toda pereči problem nezaposlene ženske delovne sile (ki je v pretežni večini mladina, ki je odvisna samo od zaslužka) se bo postopoma rešil samo na ta način, da bodo podjetja gledala ta problem kot resen in se bodo pri iskanju ženske delovne sile posluževala le posredovalnice za delo, ki vodi točen pregled o začasni nezaposlenosti.

Že lani je bilo na eni izmed sej, ki je bila pri gospodarskem svetu LOMO Celje in kjer so bili navzoči vsi direktorji podjetij, rečeno, da se naj podjetja poslužujejo posredovalnice za delo in javljajo vse potrebe po delovni sili. V mnogih primerih so se podjetja tega navodila res držala. Kot vzor lahko služi ostalim podjetjem Tovarna perila »Toper«, ki niti v enem primeru ne sprejme na delo nove moči, ne da bi se o tem predhodno posvetovala s posredovalnico za delo. Nadalje je v tem pogledu pohvaliti tudi Tovarno organskih barvil, Tovarno AUREA in Tovarno AERO.

V Tovarni emajlirane posode pa obstajajo možnosti za zaposlitev ženske delovne sile. Težave pa nastajajo s tem, da podjetje ne upošteva zaposlevanja žena po vrstnem redu, kot jim jih pošilja posredovalnica za delo. Le-ta na podlagi potrdil o premoženjskem stanju najbolje ve, katere od začasno nezaposlenih so najbolj potrebne zaposlitve.

Zgodil se je tale primer: pri posredovalnici za delo se je že v decembru 1953. leta prijavila tov. K. I., ki je brez vsakega premoženja in živi skupno s staro materjo in šoloobveznim bratom. Nazadnje je bila zaposlena kot delavka z delovno pogodbo pri Opekarni Žalec. Ker pa delovno razmerje ni prenehalo po njeni krivdi, je bila upravičena na oskrbnino, ki po zakonu pripada delavcem in uslužbencem, ki niso po lastni krivdi nezaposleni. V interesu skupnosti in nas vseh je, da se zaposlitev nudi v prvi vrsti tistim, ki prejemajo oskrbnino iz proračuna. Omenjeni tovarišici je bilo po predhodnem soglasju s tovarno izdano nakazilo za delo dne 21. januarja 1955. Ta tovarišica pa še danes ni bila sprejeta na delo, medtem, ko je bilo v tem času na novo sprejetih že 17 žena. Tako postopanje je nepravilno in je čudno, da odgovorni uslužbenci v TEP tega ne uvidijo.

Podobnih primerov je še več. Podjetja bi morala končno že uvideti, da je pri iskanju delavcev in uslužbencev tesnejše sodelovanje s posredovalnico za delo tudi njim v korist. Podjetja bi se morala tudi otresti napačnega naziranja, da so pri posredovalnici prijavljeni le tisti, ki si sami niso sposobni najti dela. Če se bodo z večjim zaupanjem obračala na to posredovalnico, bodo s tem mnogo pripomogla k izboljšanju dosedanjega stanja nezaposlenih v Celju in okolici. D. P.

Pred konferenco SZDL celjske kumune

(Nadaljevanje s 1. strani.)

vodstvi ostalih političnih organizacij je bilo 7. Obravnavana je bila predvsem problematika dela ter naloge osnovnih organizacij, važnejši notranji in zunanji politični dogodki (volitve, tržaško vprašanje, mednarodne zveze) in priprave na Občinski praznik mesta Celja, »Dan vstaje« ter proslavo »Štajerska v borbi«.

Mestni odbor SZDL je nadalje sklical 3 sestanke z blagajniki osnovnih organizacij SZDL, na katerih so obravnavali vprašanje organizacije pobiranja članarine, vodenje knjig materialno-finančnega poslovanja ter razpečavanja blokov »Volilnega sklada«.

Člani mestnega odbora SZDL so se redno udeleževali sklicanih sej in vestno izpolnjevali zadane jim naloge. Poleg rednih sej mestnega odbora so še prisostvovali 187 sejam odborov in članskim sestankom osnovnih organizacij SZDL.

DELO KOMISIJ IN AKTIVOV MESTNEGA ODBORA SZDL

Mestni odbor SZDL je v svojem sestavu ustanovil 3 komisije, in sicer kulturno-prosvetno komisijo, komisijo za društva in organizacije ter komisijo za finančno-materialna vprašanja. Razen tega so bili ustanovljeni še 4 aktivi, in sicer gospodarski aktiv, kmečki aktiv, aktiv za socialno politiko ter aktiv za zunanje poltična vprašanja.

Kulturno-prosvetna komisija se je sešanja je na treh sejah proučeval finančna vprašanje kultuno-prosvetnega in ideološkega dela med članstvom SZDL, ki naj bi se poživelo s predavanji in študiji iz najrazličnejših področij družbenega življenja. V ta namen je bil organiziran tudi seminar za odbornike osnovnih organizacij SZDL, ki je pričel z delom 26. 10. 1954 ter se še sedaj vrši redno vsakih 14 dni. Skupaj je bilo 11 seminarskih dni z enakim številom predavanj. Komisija je nadalje še posebej obravnavala agitacijsko-propagandno delo v osnovnih organizacijah SZDL, probleme celjskega mestnega gledališča ter programsko politiko celjskih kinematografov.

Komisija za društva in organizacije je na osnovi zbranih podatkov obravnavala probleme političnega dela v športnih in kulturno prosvetnih društvih ter priprave na proslavljanje 10. obletnice osvoboditve Jugoslavije.

Komisija za finančno materialna vprašanja je na treh sejah proučevala finančno stanje osnovnih organizacij SZDL ter sodelovala pri sestavi proračuna dohodkov in izdatkov Mestnega odbora SZDL.

Od aktivov sta delovala le *gospodarski in kmečki aktiv.* Prvi je v sodelovanju s komisijo Mestnega komiteja ZKS sestavil program delavske vzgoje, po katerem so delovni kolektivi, predvsem pa člani delavskih svetov proučevali gospodarsko problematiko svojih podjetij in nove gospodarske predpise. Kmečki aktiv je pa analitično obdelal probleme zadružništva.

ORGANIZACIJSKE OBLIKE IN STANJE ČLANSTVA V OSNOVNIH ORGANIZACIJAH SZDL

Na območju Mestnega odbora SZDL deluje 25 osnovnih in 20 vaških organizacij SZDL. V jeseni leta 1954 je bila namreč izvedena priključitev političnih organizacij in s tem tudi SZDL treh občinskih odborov, in sicer Štore, Škofja vas in Šmartno v Rožni dolini.

Številčno stanje članstva v vseh 45 organizacijah SZDL znaša 17.031. Od tega števila je vključenih v mestnih osnovnih organizacijah 13.355 članov, v vaških pa 3.676 članov. Glede na število volivcev, katerih je samo v mestu Celju 18.238, nam ugotovitev, da je še vedno 4.883 volivcev izven organizacije SZDL ali bolje rečeno, da ti volivci niso evidentirani kot člani SZDL kaže, da so vodstva osnovnih organizacij posvečala vse premalo pozornosti vodenju seznamov svojega članstva ter takojšnji vključitvi vseh novopriseljenih volivcev v organizacijo.

Tudi vprašanje vključevanja mladine v organizacijo SZDL, potem ko dopolni 18 leto svoje starosti, predstavlja očigledno resen problem, saj je bilo v preteklem letu vključenih v organizacijo SZDL komaj 138 mladincev. To važno vprašanje so mnoge organizacije pustile v nemar ter ga v pretekli poslovni dobi sploh niso obravnavale.

Ko je Mestni odbor SZDL iz letnih statističnih poročil osnovnih organizacij SZDL spoznal tako stanje, je naročil osnovnim organizacijam, da so začele bolj resno gledati na ta problem. Uspeh ni izostal. V razdobju prvih treh mesecev letošnjega leta je bilo na novo vključenih 1.386 državljanov v organizacijo SZDL.

DELO ODBOROV OSNOVNIH ORGANIZACIJ SZDL

Zastopstvo delavcev in nameščencev, katerega številčnost v odborih daleč prednjači pred ostalimi poklici, nam je porok za popolno pravilnost političnega dela v organizacijah SZDL. V odborih organizacij SZDL je vključeno tudi 93 članov ZKS.

Zastopstvo žena sicer ni povsem zadovoljivo, saj je ženskih odbornikov napram skupnemu številu odbornikov le 18,41%. Vključevanje čim širšega kroga žena v aktivno delo naše politične organizacije bo tudi v bodoče predstavljalo eno osnovnih nalog vodstev SZDL.

Glede delovanja odborov osnovnih organizacij SZDL naj omenimo, da sta odbora v Dobrovi in Lopati pričela z delom šele v oktobru 1953, in sicer po intervenciji Mestnega odbora SZDL, ko je le-ta preko svojih članov utrdil ti

Uspeh Strelske družine „KOVINAR“ v Štorah

O strelstvu v Štorah do sedaj še nismo kaj mnogo slišali. Vendar še ne pomeni, da se za to športno panogo v Štorah ne zanimajo. Nasprotno, Strelska družina »Kovinar« že dlje časa marljivo dela in zasluženo žanje tudi vidne uspehe.

Vodstvo družine se zavzema, da se strelstvo kot šport čim bolj razširi med delavci. Posebno pozornost pa posveča doraščajoči mladini in je že zbralo v svoji sredi kar 18 pionirjev starih 10 do 14 let.

Pionirji so se že na svoji prvi tekmi, ko so se pomerili s Strelsko družino »Franc Rozman« iz Laškega, dobro izkazali. Svoje nasprotnike so »odpravili« z rezultatom 1082 : 705 krogov. V povratnem srečanju v Štorah pa so zmagali še z lepšim rezultatom 1129 : 560 krogi.

Najboljši med najmlajšimi je vsekakor pionir *Vehovar Polde*, dijak gimnazije, ki je lani z 246 krogi z malokalibrsko puško postal republiški prvak Slovenije. S svojimi rezultati pa le malo zaostaja za njim njegov društveni »rival« pionir Dečman Vili, prav tako dijak gimnazije v Štorah.

Pomemben uspeh so pionirji dosegli tudi na Okrajnem strelskem prvenstvu v Celju, dne 6. t. m., ko so zasedli kar pet prvih mest.

Tudi za svoje bodoče delo ima Strelska družina »Kovinar« postavljen lep program. V počastitev 10. obletnice osvoboditve namerava izvesti več prijateljskih tekmovanj z družinami iz Slovenije, kakor tudi z družino »Rade Končar« iz Zagreba. Istočasno bodo izvedli družinsko prvenstvo članov, članic, mladincev in pionirjev. Ob zaključku pa bodo priredili v Štorah strelski dan, kjer se bodo v propagandnem streljanju pomerili tudi nečlani.

Poleg pestrega tekmovalnega sporeda pa nameravajo s prostovoljnim delom zgraditi nov strelski betonski rov.

Vehovar Polde
republiški prvak med pionirji.

Naj omenimo še to, da gre priznanje za dosežene uspehe predvsem odboru družine, kateremu stoji že več let na čelu marljivi predsednik tov. *Štefančič Pavle.*

Menimo, da bi Strelska družina »Kovinar«, ob nekoliko izdatnejši finančni podpori Železarne Štore, dosegla še večje in lepše uspehe, kar bi bilo edino pravilno, kajti s svojim delom med delavci in delavsko mladino ogromno prispeva, ne le k razvoju strelskega športa, temveč s tem krepi tudi obrambno moč naše domovine.

F. K.

CINKARNA CELJE

sprejme v stalno službo večje število fizično močnih in zdravih nekvalificiranih delavcev od 20 — 45 let starosti. Interesenti naj se javijo v personalnem oddelku podjetja.

Komisija za imenovanje direktorjev in poslovodij pri Okrajnem ljudskem odboru Celje razpisuje v smislu 89. in 90. člena Uredbe o ustanavljanju podjetij in obratov (Ur. list FLRJ št. 51/53)

MESTO POSLOVODJE

za Hotel »Pošta«, Rogaška Slatina

Za navedeno mesto mora biti kvalificiran delavec z najmanj 10 let gostinske prakse. Vse ponudbe je poslati kolkovane z obširnim življenjepisom, opisom kvalifikacij, dosedanjih službenih mest in potrdilo o nekaznovanju na Tajništvo oddelka za gospodarstvo OLO Celje najkasneje do 7. aprila 1955.

Adolf Urbančič in njegovi sodelavci na zatožni klopi

V začetku letošnjega leta je celjsko javnost precej razburil dogodek, ko so aretirali eno izmed zelo upoštevanih celjskih osebnosti, predsednika delavskega sveta v Cinkarni Adolfa Urbančiča. Preiskava tega gospodarsko kriminalnega dejanja se je precej zavlekla. Kmalu za njim so aretirali še trgovskega pomočnika, tedaj skladiščnika pri »Kovinotehni« Franja Gobca in industrijskega tehnika Marjana Robiča.

Razprava, ki se je pričela v ponedeljek in trajala tri dni, je pokazala, da je primer Urbančiča in njegovih sodelavcev eden najbolj obsežnih primerov gospodarskega kriminala pred sodiščem. Zaradi tega izrednega značaja in pomena so se storilci zagovarjali pred razširjenim sodniškim senatom, ki ga je vodil *tov. Lesjak.*

Na obtožni klopi so sedeli *Adolf Urbančič, Franjo Gobec, Marijan Robič,* klepar *Franjo Dolžan,* klepar *August Štok,* dalje klepar *Rado Kovač,* cinkarniški mojster *Franc Lešek, Josip Poje* iz Male Subotice in Žic. Proti *Avgustu Štoku,* kleparju iz Celja, je bila obravnava zaradi bolezni izločena iz procesa.

Obtožence je zagovarjalo pet celjskih odvetnikov, in sicer: dr. Mejak, dr. Pinter, dr. Hrašovec, Medved in Fink.

Javni tožilec tov. *Grgič* je v svoji obtožnici obtožil storilce družbeno zelo škodljivih dejanj, zadnji dan, to je v sredo, pa so se začeli tudi medsebojno obremenjevati s krivdo. Zlasti prvi trije obtoženci, ki so bili na razpravo pripeljani iz zaporov, so skušali eden drugemu naložiti pretežni del krivde. Ostali obtoženci so bili poklicani pred sodišče iz svobode.

Razprava je pokazala, da se je večji del obtožencev pečal z odtujevanjem, preprodajo cinkove in bakrene pločevine iz celjske Cinkarne. Glavni obtoženec *Adolf Urbančič* je bil v Cinkarni vodja skladišča in je izkoristil svoj položaj za odtujevanje cinkove pločevine, katero je s pomočjo drugo obtožencev Gobca in Robiča prodajal raznim slučajnim kupcem, predvsem pa soobtoženim obrtnikom. Adolf Urbančič je pločevino kradel iz skladišča od leta 1952 dalje v različnih časovnih razmahih in v različnih količinah. Od februarja 1952 do konca marca 1954 je na ta način odtujil Cinkarni najmnj 6.734 kg cinkove pločevine ter okoli 40 kg bakrene pločevine v vrednosti 1,700.000 din. Te količine so bile v preiskavi točno ugotovljene in dokazane ter so jih obtoženci tudi priznali. Urbančič si je za sodelavca poiskal *Franja Gobca,* ki je bil svojčas v Cinkarni skladiščnik drobnega inventarja in pa *Marijana Robiča,* tedaj zaposlenega v Cinkarni v svojstvu industrijskega tehnika. Adolf Urbančič je bil deloma morda res žrtev prigovarjanja obeh dveh sodelavcev, ki sta v preveliki vnemi po lahkem dobičku glavnega storilca tudi nagovarjala h kraji pločevine. Toda v samem začetku pa je vendar moral biti Urbančič prvi, kajti oba sodelavca bi si verjetno ne upala predlagati sodelovanja pri tako nečednemu poslu, če ne bi dvomila v njegovo neomajnost odnosa (poštenega) do družbenega premoženja. Toliko bolj obsojanja vredno je njegovo početje tudi zaradi tega, ker je zavzemal v podjetju in izven njega vrsto uglednih položajev. Bil je predsednik delavskega sveta in v času, ko je odtujeval cinkarniško pločevino tudi predsednik Zbora proizvajalcev Celje-mesto. Dalje je bil na vidnejših položajih večih množičnih organizacij in društev in kar je še najbolj obsojanja vredno, tudi član ZK.

Jasno je, da je moral vedeti, kakšno družbeno škodljivo delo počenja in koliko naposled škoduje tudi ugledu organizacij, pri katerih je sodeloval kot funkcionar ali član. Tu ne more biti govora o človeku z nepojasnjenimi pojmi o odnosih v socialistični družbi, saj je bil vendar človek, ki je po svoji službeni in politični dolžnosti te odnose tudi propagiral in razširjal.

Na razpravi je Urbančič sicer še najmanj zavijal resničnost, vendar je priznal vedno le takrat svoje dejanje, kadar mu je bilo dokazano. Hotel je s tem zmanjšati količino ukradene cinkove pločevine ter s tem v zvezi tudi svojo odgovornost in kazen.

Manj resnicoljuben je bil obtoženi *Gobec,* ki se sam več ni spoznal v labirintu lastnih zagovorniških tez, tako da je prihajal v nasprotja sam s seboj, priznaval, zopet prekliceval, prikrival in tudi lagal. Tako je hotel sodišču prikriti, da je bil že pred tem kaznovan za gospodarski kriminal. Hotel se je na vsak način odkrižati suma, češ da ni vedel, da je pločevina, ki jo je preprodajal, ukradena. Toda pred sodiščem je moral vendarle priznati pod težo dokazov, da je vseskozi vedel za kakšno blago gre ter se je s tem pravzaprav še bolj okoriščal kakor Urbančič sam.

Gobec je poleg tega, da je sodeloval pri kraji in razpečavanju cinkovih plošč, storil tudi druga kazniva dejanja s tem, da je ponarejal račune in tovorne liste za prevoz in vnovčenje nakradenega blaga.

Najbolj nedolžen obraz je hotel pred sodiščem pokazati *Marijan Robič,* ki sprva sploh ni hotel priznati nobenega sodelovanja s prvo obtožencema, izigraval je žrtev njunega početja in valil krivdo na oba. Z zelo drznimi trditvami, pa toliko manj verjetnimi, je hotel prepričati o svoji nedolžnosti sodnike. To se mu ni posrečilo, kajti nekateri njegovi zagovori so bili vendar »predebeli«, da bi jih bilo mogoče verjeti. Robič je naposled moral priznati, čeprav se je do zadnjega trenutka otepal odgovornosti, da je izdatno pomagal Urbančiču in Gobcu pri njunem škodljivem delu.

Obtoženi obrtni mojster *Dolžan* iz Celja je v zvezi s temi kriminalnimi dejanji zagrešil več kaznivih dejanj. Tako je kupoval od Gobca nakradeno pločevino, za katero je moral vedeti, da ni prišla čisto legalno iz tovarne, dalje je dvakrat ustregel Gobcu in pustil znesek za prodano pločevino nakazati na svoj bančni račun, katerega je potem izročil razpečevalcu nakradenega blaga na roke.

Klepar *Rado Kovač* iz Žalca je kupil od Gobca najmanj 1.000 kg cinkove pločevine in bi mu moralo biti vendar jasno, da Gobec ne more biti lastnik take količine tega materiala. Prav tako je tudi *Poje* iz Male Subotice kupoval nakradeno pločevino, kakor tudi klepar *Štok* iz Celja.

Lešek je postal Urbančičeva žrtev šele takrat, ko je vsa ta umazana zadeva prišla že skoraj na dan. Urbančič je takrat v cilju, da bi zmanjšal težo svojega dejanja, skušal pridobiti razne funkcionarje društev, da bi mu izstavili dobropise, češ da je izkupičke od prodanega materiala dajal društvom. Posrečilo se mu je pri cinkarniškem mojstru Lešku, ki je napisal potrdilo, da je Urbančič daroval 65.000 din gasilskemu društvu. S tem je zavrl potek preiskave in speljal preiskovalne organe na napačno pot.

V celotni aferi ni soudeležen *Mirko Žic.* Le-ta je Urbančiču proti predpisom prodal tujo valuto in s tem storil devizni prekršek. To njegovo dejanje sicer ni v zvezi s krajo cinkove pločevine, pač pa je v zvezi z odkrivanjem tega dejanja prišla stvar na dan.

Razprava je vsebovala obilo primerov, iz katerih lahko posnamemo dober poduk. Tako so bila med razpravo dostikrat imenovana razna društva, med drugimi tudi Planinsko društvo, kateremu je Urbančič protizakonito prilaščeno pločevino daroval. Društva bi morala v težnji, da čim ceneje pridejo do svojih postojank in materialnih sredstev vendarle skrbeti, da bi se prepričala o izvoru teh sredstev, če ravno za ceno nekoliko skromnejšega razpolaganja s sredstvi. Dalje je iz razprave razvidno, da v Cinkarni kontrola le ni tako izpopolnjena, kajti nad 6.000 kg pločevine, pa čeravno v razdobju dveh polnih let, vendarle ni malenkost, ki bi jo ob kontroli ne mogli opaziti.

Odnosi med obtoženci, pravzaprav med prvimi tremi so bili pri vsej tej obsojanja vredni povezanosti tudi drugače zelo umazani. Urbančič, Gobec in Robič tudi med seboj niso imeli čistih računov. Tako je Gobec izročal Urbančiču veliko manj denarja, kot bi ga moral sicer, prav tako je ravnal tudi Robič. To pa je hkrati tudi dokaz, da so obtoženci v podrobnosti vedeli za grehe enega in drugega. Kako bi sicer mogel Gobec zadrževati denar, ki je po dogovoru pripadal Urbančiču, če bi bil prepričan, da Urbančič pri tem nima slabe vesti. Če ne verjamemo izjavam na procesu, potem je Urbančič imel od kraje v Cinkarni osebno še najmanj koristi. Večji delež sta si pridržala njegova pajdaša.

V sredo je ob zaključku razprave javni tožilec tov. Grgič zahteval izredno ostro kazen in obtožnico celo razširil v primeru Gobca in Robiča na stopnjo dejanj iz grabežljivosti. Dejal je, da je gospodarski kriminal prvorazredni problem in da se vse delovno ljudstvo odločno bori proti takim pojavom in zahteva ostro kazen. Dejal je, da je število storilcev vedno manjše, povzročena škoda pa vedno višja. »Pošteni delovni ljudje bodo začeli dvomiti v pravičnost našega sodstva in v odločnost naše ljudske oblasti, da v tem problemu pride končno do kraja«, je dejal tov. Grgič, ko je opozarjal sodnike, da naj pri izreku kazni upoštevajo vse obtežilne okolnosti kaznivih dejanj, ki so jih zagrešili obtoženci. Vsi so imeli daleko višje plače kot pretežni del naših delovnih ljudi, niso pa poznali skromnosti, še bolj tuje jim je bilo poštenje, najmanj pa so upoštevali naše skupne napore pri zgraditvi lepše bodočnosti.

Obramba je skušala nekoliko omiliti oster zahtevek javnega tožilca, vendar nobeden od branilcev ni imel na razpolago dovolj tehtnih dokazov, da bi lahko zanikal krivdo katerega koli storilcev na obtožni klopi.

OBSODBA

V četrtek zvečer je Okrožno sodišče izreklo obtožencem naslednje kazni: Adolf Urbančič osem let strogega zapora, Franjo Gobec 5 let strogega zapora, Marjan Robič 2 in pol leta strogega zapora, Dolžan Franjo 100.000 din denarne kazni, Kovač Rado 20.000 din denarne kazni, Lešek 6 mesecev zapora pogojno 1 leto, medtem ko sta bila Poje in Žic oproščena.

Prvi trije obtoženci morajo celjski Cinkarni povrniti povzročeno škodo.

Za boljšo in cenejšo malico

Na iniciativo sindikalne podružnice je uprava Keramične industrije v Libojah organizirala po vzgledu nekaterih drugih podjetij v okraju tovarniško okrepčevalnico. V njej lahko dobiš vse vrste hladnih in celo toplih jedil ter brezalkoholne pijače.

To verjetno ni primer, da kolektivi postavljajo posebne uslužnostne obrate, v katerih lahko dobi delavec malico in pijačo, da si tako pomaga, če slučajno ni mogel malice prinesti s seboj od doma. S takimi uslugami dvigamo delavcem standard in v več primerih jim celo omogočimo boljšo prehrano. Da je tako, naj navedem samo nekaj številk. Delavec kupi malico v tej okrepčevalnici najmanj za 15 din ceneje, kot v gostilni, če pa popije pivo, pa prihrani še 20 do 25 din. Tako si delavec prihrani 35 do 40 din ali 4 do 5 din na uro (za toliko se je praktično povečal njegov urni zaslužek). Okrepčevalnica je še posebej zelo pomembna za naše podjetje, saj v njem dela okoli 100 samcev iz drugih krajev, ki se pomanjkljivo hranijo, ker v Libojah ni niti enega gostinskega obrata, v katerem bi pripravljali topla jedila, čeprav so kar štiri gostilne. Brez dvoma so vzroki obolenj mladih ljudi tudi v tem, ker se hranijo v glavnem z hladno hrano, ki je mnogo dražja in pri daljši uporabi tudi zdravju škodljiva.

Tudi pri nas smo nekaj časa kolebali, vendar smo se odločili, da posredujemo okrepčila našim delavcem in uslužbencem v podjetjih. Res je, da ima podjetje s tem nekoliko več skrbi in dela, vendar je v primerjavi s koristjo ta skrb ničeva. Mislimo pa, da bi ljudski odbori morda le lahko v okviru predpisov našli kakšne ugodnosti za gostilne, ki bi v delavskih središčih organizirale prehrano. S tem bi tudi bolj efektno pobijali alkoholizem.

LU-BO

RAZSTAVA SLIK PROMETNIH NESREČ

Prometni center Celje je v Stanetovi ulici (v izložbi podjetja »Eximport«) uredil lepo urejeno razstavo slik prometnih nesreč. Poleg slik je opaziti tudi prometne znake, študijski material za prometne predpise, evidenčne tablice vseh vrst motornih vozil in poučne slike prometnih prekrškov. Pred izložbo je vedno polno gledalcev. Izložba, ki je bila do sedaj prazna in je v spotiko olepševalcem mesta, sedaj, ko je v njej razstava, prispeva k olepšanju te prometne ulice. Prometni center bo v izložbi redno menjaval slike, ki bodo prikazovale posledice prometnih nesreč.

Pohvale vredna pa je gesta podjetja »Eximport«, ki je dalo prometnemu centru svojo izložbo brezplačno v uporabo.

dve osnovni organizaciji. Zlasti odbor v Dobrovi je v kratki dobi svojega delovanja uspel zadovoljivo rešiti vsa organizacijska vprašanja in na novo uredil in opremil terensko pisarno.

Izmed organizacij so bile najbolj delavne predvsem osnovne organizacije na Dolgem polju, III., IV. in I. četrti ter v Gaberju, na Lavi, v Novi vasi in Zavodni.

VSEBINA DELA OSNOVNIH ORGANIZACIJ IN POLITIČNA DISCIPLINA ČLANSTVA

Glede na to, da sta pretekli dve leti od zadnje Mestne konference SZDL, je prav, da analiziramo delo osnovnih organizacij SZDL posebej za leto 1953 ter posebej za leto 1954.

Leto 1953. Iz letnih poročil 18 mestnih organizacij SZDL je razvidno, da so imele te organizacije v letu 1953 skupno 113 ali povprečno 6 članskih sestankov.

Na teh sestankih so obravnavali predvsem zunanjo in notranjo politično situacijo, dalje gospodarstvo v zveznem in lokalnem merilu in komunalne probleme, probleme zdravstva, socialne politike, prosvete in kmetijstva. Obravnavali so tudi razna organizacijska vprašanja, kot n. pr. organizacija pobiranja članarine, medsebojnega obveščanja, evidenca članstva in podobno.

Udeležba članstva na sestankih je bila razmeroma zadovoljiva, bila bi pa lahko mnogo boljša, če bi odbori osnovnih organizacij polagali večjo pozornost organizaciji medsebojnega obveščanja, kakor tudi vsebinsko kvalitetnejšemu obravnavanju življenjske problematike.

Odbori osnovnih organizacij so imeli v omenjeni poslovni dobi skupno 193 ali povprečno 11 odborovih sej. Na sejah obravnavana tematika se je nanašala pretežno na reševanje organizacijskih problemov ter pripravo članskih sestankov in raznih akcij in zborovanj (volitve, Trst itd.).

Leto 1954. V preteklem letu so posvečali razmeroma malo pozornosti članskim sestankom, čeprav je bilo lani polno važnih dogodkov, ki bi jih organizacije SZDL morale še posebej skrbno obravnavati. Skupno je bilo 105 članskih sestankov. Osnovna organizacija v Lokrovcu pa je sklicala svoje članstvo komaj na en članski sestanek, dočim je največ članskih sestankov bilo v organizaciji Dolgo polje, in sicer 7. Povpreček nam torej kaže, da so bili v mestnih organizacijah SZDL sklicani lani po 4 članski sestanki, kar je seveda očitno premalo.

Sestanki so bili po svoji vsebini zelo pestri. Poleg lokalne problematike so predvsem obravnavali važnejše politične dogodke, kot ustanovitev Balkanske zveze, rešitev tržaškega vprašanja, pomen in vloga komun, problem življenjskega standarda in problem socialnega zavarovanja. Dalje so na sestankih obravnavali uvedbo novega plačnega sistema in družbeno upravljanje stanovanjskih hiš s posebnim poudarkom na delo hišnih svetov. V času kongresa »Svobod« Slovenije, ki je bil v Celju, so osnovne organizacije pojasnjevale zgodovinsko pot delavsko prosvetnih društev Svobod v času obstoja ter pomen kulturno-prosvetne dejavnosti med delavci. Ob priliki priprav na veličastno proslavo »Štajerska v borbi« so na vseh terenih prirejali sestanke, na katerih so člani Zveze borcev NOV pripovedovali svoje doživljaje iz časa NOB še posebej pa osvetljevali zgodovinski razvoj NOB na Štajerskem.

Disciplina članstva se je lani še posebej utrdila. Obisk sestankov je bil zadovoljiv.

Odbori osnovnih organizacij so se sestali povprečno 8-krat na svojih sejah. Na teh sejah so obravnavali v glavnem iste teme kot na množičnih sestankih, prav posebej pa so se še poglabljali v notranje organizacijske probleme.

Organizacije SZDL so lani izvedle 45 predavanj, 19 proslav ter prireditev ob priliki važnejših zgodovinskih dogodkov, sklicale so 49 koordinacijskih sestankov z vodstvi ostalih političnih organizacij na terenu.

Proslava »Štajerska v borbi« je v dobi priprav močno razgibala vse osnovne organizacije SZDL. Članstvo je v velikem številu sodelovalo v vseh organizacijskih pripravah. Posebno so se izkazali pri prostovoljnem delu na Ostrožnem, kjer je na izkopu jarkov in čiščenju gozda delalo skupno 2.198 članov SZDL, ki so opravili 9.038 prostovoljnih delovnih ur. Tu seveda niso všteti tisoči, ki so se prostovoljnega dela udeležili kot pripadniki ostalih organizacij, so pa istočasno tudi člani SZDL. Prav SZDL je zasluga, da je bilo Celje ob sprejemu štajerskih partizanov in visokih gostov še posebej skrbno in veličastno okrašeno, kot še nikoli doslej.

ZAKLJUČEK

Delovna bilanca lanskega leta res ni prveč bogata, je pa bogata po svoji vsebini in rezultatih. Organizacija SZDL mesta Celja je v celoti dokazala svojo sposobnost in aktivnost pri vzgajanju članstva, pri vzbujanju zanimanja pri članih za naše družbeno dogajanje ter pri utrjevanju socialistične zavesti.

Če k temu dodamo, da je katastrofalna poplava, ki je lani prizadela Celje, angažirala vse odbore in številno članstvo SZDL za dobo treh mesecev pri odstranjevanju posledic poplave, je razumljivo in do neke mere tudi opravičljivo, da je v tem času zamrla ostala politična dejavnost. Vsekakor pa so vodstva osnovnih organizacij, kakor tudi članstvo, dajali v preteklih dveh letih od sebe velike napore za dosego čim večjih delovnih rezultatov. V glavnem so bile vse naloge, ki so stale pred našimi organizacijami SZDL, pravočasno in zadovoljivo izvršene.

Na konferenci SZDL celjske komune, ki bo v nedeljo, se bo zbralo 275 delegatov osnovnih organizacij SZDL, od katerih je 67 delavcev, 13 kmetov, 159 nameščencev, 6 obrtnikov in 30 pripadnikov ostalih poklicev. Delegati bodo imeli prav gotovo dovolj osnove za razpravo. Zaključki konference, na kateri bo izvoljeno tudi novo vodstvo SZDL celjske komune, bodo pa nedvomno še posebej pripomogli k nadaljnjemu utrjevanju organizacij SZDL.

Podprimo prizadevanje za gradnjo kopališča v Celju

Pereče vprašanje ljudskega kopališča se obravnava v Celju že od osvoboditve. O tem kopališču je bilo že precej razprav, intervencij in celo izdelanih načrtov, toda zaenkrat brez uspeha. Deset let po osvoboditvi se morajo Celjani še vedno kopati v več ali manj umazani Savinji. Pred vojno je imelo mesto ob Savinji kar tri kopališča, kjer se je človek lahko spreoblekel in shranil svoje stvari. Vojna je dva od njih, »Diano« in bivšo moško kopališče uničila. Preostalo je samo bivše žensko v mestnem parku, ki pa je odločno premajhno za Celje, a poleg tega pa ga je že zdavnaj prehitel čas. Savinja je iz leta v leto bolj zamazana, ker spuščajo vanjo odpadno vodo razne tovarne v Savinjski dolini. Poleg tega se je njeno dno od predvojne do danes občutno dvignilo, tako da je vodostaj zelo nizek. Gojenje bilo kakšnega športa, razen čolnarjenje, je torej v Savinji nemogoče.

Organi ljudske oblasti so že leta 1946 nameravali zgraditi lepo urejeno ljudsko kopališče z olimpijskim plavalnim bazenom. Izdelan je bil že idejni projekt z vsemi načrti, maketa tega kopališča je bila že razstavljena v Beogradu na Terazijah. Upi in želje vseh Celjanov, predvsem pa mladine, se niso izpolnili. Bazen je padel v »vodo«, ker ni bilo več sredstev. Tu je obstalo in takrat nihče ni verjel, da bo ta premor trajal toliko časa.

Naša mladina, ki goji plavalni šport, so je zatekla v mrtvi rokav Savinje, ki je bil še najbolj primeren za gojitev plavalnega športa. Mrtvi rokav je kmalu dobil svoje ime: »Žabjek«. V tem celjskem bazenu je začel s svojim delom prvi plavalni klub. Misleč na boljše čase, ne meneč se za posmehovanje in v zelo slabih higienskih prilikah, je ta klub dosegel zelo lepe uspehe, vključil je v svoje vrste okoli 150 mladincev in pionirjev, ter se z izredno marljivostjo v tekmovanjih plasiral v Slovensko-hrvatsko ligo.

Kakor je vsake stvari enkrat konec, tako bo tudi celjskemu »bazenu« letos odklenkalo, buldožerji so se že zarili v njega, da zaorjejo novo strugo Savinje. Kam sedaj? To vprašanje so si celjski plavalci postavili na občnem zboru. Mar v Celju res ni možnosti in perspektive, da dobimo dostojno kopališče s plavalnim bazenom? Mar v našem mestu res ni mogoče zbrati toliko sredstev za postavitev primernega kopališča? Mar naj naša mladina res opusti plavalni šport? Analizirajoč vse to so celjski športniki sklenili pokreniti široko akcijo za zgraditev ljudskega kopališča s plavalnim bazenom ter s tem doseči to, kar je naloga nas vseh, da postane plavanje najrazširnejša športna panoga.

Trdno upamo, da bo ta akcija ob razumevanju naše javnosti, ob podpori delovnih kolektivov, sindikatov, športnih društev, Društva prijateljev mladine in ljudske oblasti ter vseh onih, ki jim je kopanje in plavanje pri srcu, skupaj z Olepševalnim društvom tudi to uspelo.

Zastavili bomo vse sile, da nam ta načrt uspe. To pa nam bo uspelo le tedaj, če bomo našli razumevanje in podporo pri slehernem prebivalcu mesta Celja in če nas bodo podprli delovni kolektivi, sindikati, množične in športne organizacije.

L. R.

Šentjurčani bodo letos postavili spomenik padlim borcem NOV

Občinski odbor Zveze borcev v Šentjurju pri Celju je na svojem letošnjem občnem zboru, sklenil, da še to leto, ob desetletnici osvoboditve postavi dostojen spomenik vsem padlim borcem NOV. Na tem spomeniku bo dobil častno mesto tudi naš rojak, koroški junak iz prve svetovne vojne, Franc Malgaj.

Šentjurčani so s to akcijo že resno pričeli. Zbrali so že lepo vsoto denarja in precej lesa. Seveda še akcija traja in smo prepričani, da se bodo tej plemeniti zamisli še mnogi odzvali.

S tem bo Šentjur dokazal, da zna globoko ceniti padle žrtve, iz katerih je bila porojena naša svoboda.

Do sedaj so se dobro izkazali: *KZ Šentjur*, ki je prispevala 150.000 din, *Lesno-industrijski obrat v Šentjurju* 93.000 din, *dr. Svetina* 5000 din, *Ferlež Karl* 15.000 din, *Bohorč Albert* 3000 din, *Erjavc Cvetko* 1000 din in še mnogi drugi.

Žal pa je v Šentjurju nekaj ljudi, ki ne kažejo zanimanja za to stvar. Tako je n. pr. šentjurski kaplan gospod Jeler prispeval samo 100 din, ker baje nima denarja. Mi to razumemo, posebno če pomislimo, da se je na svojem prejšnjem mestu v Grižah že večkrat slabo izkazal — Šentjurčani pa so trdno prepričani, da bo spomenik kljub temu stal.

Naša družina in mladina

Sožitje doma in šole je glavni pogoj za uspeh otroka . . .

V družbi sta dva močna oblikovalca otrokove osebnosti: dom in šola. Oba se morata medsebojno vzgojno prepletati in dopolnjevati. Komu od obeh moramo dati prvo mesto? Brez dvoma — domu ali konkretneje staršem! Otroku so starši prvo in zadnje na svetu, so tisti, ki ga spremljajo na najtežjih poteh življenja, seveda, če so mu dobri vzgojitelji.

Če bi hoteli bolj točno potegniti razmejitveno črto med delokrogom šole in doma, bi rekli, da dom prvenstveno vzgaja, dočim šola vzgaja in izobražuje. V življenju otroka sta oba oblikovalca enako vredna.

Zato morata oba predstavljati homogeno vzgojno celoto. Bolje, vzgoja obeh, vzgojni postopki morajo biti enaki. Dom in šola morata biti zaradi otroka tesno povezana. Če tega ni, vzgajamo otroka v dvoličneža. Primer iz vzgojne prakse: V družini N mislijo, da je edino vzgojno sredstvo palica. Zato otroka za vsako malenkost tepejo. Kakšni so le-ti v šoli? Tam se lahko sprostijo in je naravno, da se! Učitelj ne rabi pri delu palice, toda brez nje otrok ne uboga. Ali si lahko predstavljate, kakšno težavno delo čaka učitelja? Kako bi bilo, če bi bil poln razred takih otrok? Med družino N in šolo ni potrebne povezave, ni enotnega vzgojnega učinkovanja. Zanimivo bi bilo poslušati odgovore takih otrok — toda saj jih pogosto čujemo! »S palico me ne sme, sicer ga javim! Zakaj bi se bal, če palice ni!« itd. — Koliko bi še lahko naštevali!

Katere so povezave doma in šole?

Med najbolj splošne štejemo roditeljske sestanke. Na njih dobijo starši napotke za delo z otroki, spoznavajo učitelje in s tem pomagajo šoli pri tako zahtevnem delu. Roditeljski sestanki služijo bolj izobraževanju (vzgojnemu) staršev. Zato ne morejo biti najboljša povezava doma s šolo.

Mogoče bi bili za starše boljši nekaki informativni sestanki, kamor bi učitelj poklical le nekaj staršev, da bi se z njimi podrobno pogovoril o delu in uspehu otrok. Na roditeljskih sestankih je skoraj vedno premalo časa za individualne razgovore s starši. Predavanje traja uro, sledi razgovor, starši in učitelji so utrujeni. Zato so na večjih šolah vedno boljši razredni informativni sestanki, medtem, ko upravitelj lahko nekajkrat letno pripravi skupne roditeljske sestanke z določeno vzgojno temo.

Najboljša je individualna povezava staršev z učiteljem. Učitelj pove o zapažanjih v šoli, oče ali mati dodata svoje. Tako se šele na podlagi skupnih zapažanj in ugotovitev lahko točno pogovorijo, kakšna bo najuspešnejša vzgojna metoda, da bo otrok bolje uspeval v šoli. Naj navedem še primer iz prakse, ki kaže, kako nujno je, da so starši v nenehnem stiku z učitelji.

V razredu sem imel dijaka — odličnjaka. Po naravi je bil plašen, nikoli ni dvignil roke. Razred, v katerem je bil, je bil zelo razgiban. Včasih je bilo zato potrebno izreči zahtevno besedo. Tudi France, odličnjak, si je dovolil, na račun drugih, klepetati. Vzkipel sem: »France, ti, te ni sram!« Kot od strele zadet je vstal in povesil glavo. Celo popoldne se ni maral igrati niti z drugimi razgovarjati.

Skrbna mati je prišla v šolo. V zaupnem pogovoru mi je pojasnila, da je otrok po njej podedoval čut manjvrednosti. Vsaka ostra beseda, vsaka kazen ga močno pobije.

Tako sva hitro našla pravo pot zanj, pravo pot za pobijanje čuta manjvrednosti. Le lepa beseda, ne zadirčna in ranljiva, ter pohvala ob vsakem uspehu ga bo dvignila.

Kaj bi otrok France doživljal, če bi ga za neubogljivost stalno zapostavljali in celo tepli? Šolo bi mu odtujili in zamrzili in bitka zanj bi bila izgubljena!

Rekli boste: saj učitelj najbolje spozna otroka. Da, toda, če jih mora poznati štirideset — petdeset? Starši mnogokrat ne morejo dodobra spoznati niti svojih otrok. Toda v mnogih primerih odigra čas velikansko vlogo — poglejmo samo Francetov primer. Povezava staršev z učitelji časovno skrči iskanje za najboljšo pot v vzgoji otroka.

Starši! Ne zanemarjajmo vzgoje otroka. In če je ne bomo, potem bomo za otrokov uspeh in razvoj vselej sporazumno s šolo vzgojno ukrepali.

-V-

Pomembna konferenca profesorjev vseh ekonomskih, srednjih šol Slovenije v Celju

Dasi ne moremo trditi, da bi učno osebje naših ekonomskih srednjih šol do sedaj reševalo pereča vprašanja organizacije dela in pouka na ekonomskih srednjih šolah ločeno po posameznih zavodih, je vendar bila konferenca učnega osebja ekonomskih srednjih šol Ljubljane, Maribora in Celja dne 24. marca pomembnejša od vseh dosedanjih podobnih sestankov. Sklepi in predlogi te konference namreč pomenijo velik korak storjen v skladu z nalogami, ki izhajajo iz naših ekonomsko-družbenih zahtev.

Konferenca je potekala ves dan v poslopju ESŠ. Vodil jo je njen ravnatelj tov. Lenasi Konrad kot predsednik republiške komisije za ekonomske srednje in trgovske šole, na njej pa sta sodelovala tudi načelnik Sveta za prosveto in kulturo LRS tov. Oto Wildman in načelnik Sveta za prosveto in kulturo OLO Celje tov. Albert Rajer. Udeleženci so obravnavali v prvi vrsti predmetnik in učni načrt, ki naj v bodoče velja na naših ESŠ, dalje vsebino sprejemnih in zaključnih izpitov ter predlog novega šolskega koledarja.

Od zaključkov, ki bi zanimali širši krog naših čitateljev, omenjamo naslednje: v skladu z zdravstveno-higienskimi načeli tedenski pouk v nobenem letniku ne bo daljši od 34 učnih ur; z novim šolskim letom se uvedeta v IV. letniku pouk statistike in stenodiktalografije (kombinirane vaje v stenografiji in strojepisju); na ESŠ se bo tedaj v bodoče poučevalo 18 predmetov; od štirih predlogov posameznih profesorskih zborov so se glede števila tedenskih učnih ur le-ti ujemali kar v 12 predmetih, pri ostalih 6 predmetih pa je bil sprejet celjski predlog; v okviru proračunskih možnosti se bo poleg obveznega pouka, angleščine oziroma nemščine, uvedel kot neobvezni predmet še kot pouk kakega drugega tujega jezika. Glede šolskega koledarja pa je bila konferenca mnenja, da ostane vsaj na ekonomskih srednjih šolah v glavnem pri starem, to je, da se šolsko leto prične 1. septembra, pouk pa 15. septembra, da se I. polletje zaključi kot doslej 15. januarja s 15 dnevnim zimskim odmorom, pouk II. polletja pa za vse letnike 31. maja s tem, da odidejo dijaki začenši s I. letnikom 1. junija v enomesečno obvezno prakso, ki jo bodo obvezno nadzorovali tudi profesorji, 30. junija naj bi bil zaključek šolskega leta, popravni izpiti pa naj bi bili v prvi polovici septembra.

Konferenca je potekala tudi po predmetnih komisijah, ki so korigirale dosedanje začasne učne načrte za posamezne predmete.

Zvečer, po uspešno zaključenem delu so bili udeleženci gostje tukajšnjega okrajnega Sveta za prosveto in kulturo.

G. G.

Kako je z dijaškimi štipendijami in podporami?

Trenutne gospodarske razmere, ko cen za življenske potrebščine še ni mogoče primerno znižati in ko so se nasprotno vzdrževalnine v internatih še povišale, sili vedno večje število dijakov, da prosijo za podpore in štipendije. Ljudska oblast rada in tudi uspešno podpira take dijake, ki nimajo dovolj lastnih sredstev za študij in ki svoj študij tudi vestno opravljajo. Zaradi vedno večjega števila njihovih prošenj so se morala proračunska sredstva v ta namen sorazmerno povišati. Še vedno pa primanjkuje sredstev, da bi mogli vse utemeljene prošnje po dejanskih potrebah v celoti upoštevati.

Pri obeh Svetih za prosveto in kulturo OLO in LOMO Celje poslujeta komisiji za podeljevanje podpor in štipendij revnim dijakom. Objektivnosti pri reševanju takih prošenj ne moremo ničesar očitati. Če se pa tu in tam še dogajajo napake, so krivi prosilci sami. Niti dijaki niti njihovi starši se *ne drže roka* za pravočasno vlaganje prošenj, to je do *meseca julija* vsakega leta. Prošnje, vložene po tem roku, se teže obravnavajo, ker zmanjka denarja. Največči izgovor dijakov in staršev, *da niso tega vedeli*, jih ne more več rešiti iz mučne situacije. Za neugodne posledice takega ravnanja bodo odgovorni prosilci sami.

Nedavno je bila v vrstah dijakov izražena želja, naj bi pri podeljevanju dijaških podpor sodelovali tudi dijaki, oz. njihova mladinska organizacija. Težko je odreči tej želji, zlasti še, če bi pri tem delu sodelovali tudi zastopniki profesorskih zborov. Utemeljena je s tem, da oboji najbolj poznajo življenjske razmere vsakega dijaka in bi se lahko obe komisiji na njihovo mnenje tudi opirali. Zadnjo besedo pa bo vsekakor morala izreči komisija sama, ki je v ta namen določena.

Pozdraviti je treba tudi predlog, naj bi dijaška komisija s pomočjo profesorjev pregledala vse prošnje, jih ocenila in z lastno utemeljitvijo predložila komisiji v končno rešitev. Tako bi odpadli vsi očitki, da je bil ta ali oni dijak, čeprav upravičen prosilec, odklonjen.

Vsekakor pa je treba *prenehati z nerednim vlaganjem prošenj*, kar zelo ovira delo teh komisij. Za nepredvidene primere, ki se pripete temu ali onemu dijaku, pa bosta morali obe komisiji obdržati v svojih skladih za podpore primerno rezervo. Ko se bodo dijaki in starši navadili reda, bodo laže deležni podpore, ki jim jo daje naša socialistična družba.

Porast članstva Prešernove družbe

Objavljamo nekatere rezultate včlanjevanja v Prešernovo družbo za leto 1955. Čeprav bo akcija zaključena šele 10. aprila, je vendar že danes dosežen precejšeni porast v primerjavi z lanskim številom. Navajamo nekaj primerov agilnih poverjenikov, ki so nam bili javljeni. Prvo število v oklepaju pomeni lansko stanje, drugo pa današnje, ki še ni dokončno.

CELJE-MESTO

Es Franc (—, 30), Kos Tine (14, 37), Knez Anica (54, 88), Peterka Franc (57, 115), Svečnik Alojz (165, 257), Šega Franjo (—, 150), Žerjal Nada (70, 100), Rahle Ernest (5, 60), Kočar Magda (22, 33).

CELJE-OKOLICA

Šmajs Karel, Frankolovo (10, 40), Jerman Marija, Žabukovca (120, 266), Lorger Tine, Zagorje pri Kozjem (8, 20), Časl Stane, Žiče (15, 35), Vodeb Stana, Liboje (—, 110), Golob Stanka, Dobje (8, 23), Tovarna nogavic Polzela (—, 150), Pančur Andrej Prebold (—, 127), Bajda Rudolf, Konus, Konjice (—, 160), Vizjak Rudi, Strmec (20, 73), Požar Metod, Šempeter (71, 125), Kvac Marica, Vojnik (66, 100), Juhart Stefanija, Vransko (45, 70), Podvršnik Anton, Zreče (47, 98), Bonač Marija, Loka pri Žusmu (12, 20), Resman Rado, Šmarje (30, 50).

OKRAJ SOŠTANJ

Cepuš Lojze, Gradis Soštanj (28, 75), Jevšenak Darinka, Tovarna usnja Soštanj (66, 100), Hudomal Franc, Ravne (10, 54), Mlinšek Jože, Velenje (44, 79), Novak Alojz, Velenje (503, 602), Fišer Mara, Novo Velenje (—, 60), Levstek Majda, Šentjanž (18, 35), Šramel Janja, Rečica ob Savinji (46, 57).

Prosimo, da pohitite s prijavami, ker je zadnji rok za prijavo v članstvo 10. april, članarina pa mora biti vplačana najpozneje 10. junija. Zagotovite si prejem petih lepih knjig in sodelovanje pri velikem nagradnem žrebanju.

TATVINA V CELJSKI BOLNIŠNICI

V soboto ponoči je nekdo iz pisarne internega oddelka celjske bolnišnice odnesel pisalni stroj in telefonski aparat. Telefonski aparat je ukradel tudi iz ambulante internega oddelka, ki se nahaja nasproti pisarne. To je v kratkem času že druga tatvina v bolnišnici. Še ni dolgo, ko je bil iz upravne pisarne ukraden dragocen računski stroj.

OGENJ V STANETOVI ULICI

Na dvorišču hiše št. 19 v Stanetovi ulici je v eni zadnjih noči pričela goreti drvarnica, na kateri je zgorela streha. Ogenj je nastal zaradi tega, ker učenec podjetja Finomehanika ni izpraznil vložka peči na žagovino, ampak je žareč vložek postavil na žagovino v drvarnico. Gasilci so ogenj pogasili, da ni povzročil večje škode. Na kraju požara so morali gasilci intervenirati še zjutraj, ker je tlel še tram in bi se bil ogenj lahko razširil na sosedno poslopje.

KOMISIJA ZA IMENOVANJE DIREKTORJEV IN POSLOVODIJ PRI OKRAJNEM LJUDSKEM ODBORU CELJE

razpisuje

mesto direktorja »Umetni kamen«, Rogaška Slatina. Pogoji so naslednji: Gradbeni tehnik z najmanj 5-letno prakso ali višji gradbeni delovodja ali mojster odgovarjajoče stroke z 10-letno prakso. V primeru pomanjkanja navedenih kvalifikacij zadostuje kvalificiran delavec s 15-letno prakso v stroki, od tega najmanj 10 let na vodilnem položaju. — Pravilno kolkovane prošnje z življenjepisom, šolsko izobrazbo ter podatki o kvalifikaciji in dosedanji zaposlitvi je dostaviti Tajništvu za gospodarstvo OLO Celje do 5. aprila 1955. Nastop službe takoj. Plača po tar. pravilniku

Kotiček za naše žene

Še en recept o figovem vinu

Pravijo, da v tretje gre rado in tako je tudi s tem receptom. Gostilničarji se bodo skorajda hudovali, češ da jim delamo konkurenco z reklamiranjem tega vina. Kot sem slišal se je izdelava takega vina v Celju pa tudi v okolici že precej razpasla, kako tudi ne, saj vina skoraj ne razpoznaš od pravega, hkrati je pa zelo poceni.

Pred dnevi me je na poizkušnjo takega vina povabil moj znanec iz Celja. Priznati moram, da je bilo to vino enako ali celo boljše od marsikaterega vina, ki ga v gostilnah prodajajo. Vino je tudi zelo močno, saj sem ga po štirih kozarcih pošteno čutil. Da, vino katerega sem pri znancu pil ni bilo slabo, naj v trditev tega ponovim to, kar mi je gostitelj ob tej priliki povedal. Pred kratkim je povabil na kosilo prijatelja in mu ob tej priliki ponudil par kozarcev takega vina. »To ja, to je kapljica, ne pa tista umetna godlja, ki jo pijemo po gostilnah,« je dejal, ko je zvrnil prvo čašo. Tudi jaz bi gotovo mislil, da je naravno, če ne bi bil že prej seznanjen z njegovim poreklom, saj so se doma, ko sem jim ga dal pokusiti, zelo pohvalno izrekli o kvaliteti tega vina, češ da se le redko v gostilni dobi kaj takega.

Zato bomo našim bralcem še enkrat postregli z receptom, ki sem ga dobil pri znancu.

Za 5 litrov vina je potrebno zavreti 5 litrov vode, v kateri se raztopi 1 kg sladkorja. Ko je sladkor raztopljen, naj se ta mešanica ohladi. V večjo posodo damo 1/4 kg drobno zrezanih fig, nanje posujemo 1 dkg kvasa in 1 dkg vinskega kamna. Na vse to zlijemo ohlajeno sladkano vodo ter jo pokrijemo tako, da ni čisto zaprta, ampak da ima notranjost stik z zrakom zaradi alkoholnega vrenja. Posodo pustimo v prostoru, kjer je stalna temperatura 18° C, najbolje nekje v kuhinji, 3 do 4 tedne, odnosno toliko časa, da vse fige, ki so med vrenjem krožile in prišle na vrh, zopet padejo na dno. Pijačo prelijemo v steklenice, po možnosti precedimo in čez 14 dni zopet pretočimo v steklenice. Tako je vino gotovo in uporabno za pitje. Vina ostane nekaj manj kot 5 litrov, ker se med postopkom nekaj tekočine porazgubi, zato lahko dodate toliko vode.

Cena takega vina je okoli 39 din za liter.

Figov talog pa še izkoristimo, saj lahko iz njega naredimo dober domači kis. Na ta talog nalijemo 1,5 litra vode. Po 14 dneh je kis uporaben.

Drobni nasveti

Staro kokoš mehko skuhaš, če jo pred kuhanjem znotraj in zunaj namažeš z dobrim oljem in pustiš stati vsaj 12 ur.

Mesno juho ohraniš več dni, če jo kuhano natočiš v čisto steklenico prav do vrha, jo zamažeš s surovim maslom in zamašiš. Spravljena na hladem prostoru ostane na ta način uporabna tudi teden dni.

Da bo juha okusnejša (mesna ali pa brezmesna), daj vanjo v poslednjem času košček presnega masla, ki naj se raztopi, zavreti pa ne sme. Daš pa lahko tudi kar na krožnik mrvico masla, predno vliješ juho vanj. Presno maslo zelo izboljša okus. Za 1 juho rabi 2—3 dekagrame masla.

Da osvežimo barvo tkanin, ki smo jih prali, dodamo zadnji vodi za izplakovanje: za rjave in rumene tkanine skodelico kisa na skledo vode, za svetlo in temno modre ter svetlo in temno zelene 3 dkg galuna na liter voder, za rdeče, rožnate in črne tkanine pa skodelico soli na skledo vode.

Nenavaden obisk v Celju

(K članku na 5. strani.)

Ob slovesu se je Sophija Loren zahvalila na diskreciji, češ da ima prehude izkušnje z oboževalci zvezd na celuloidnem traku. V Trstu so ji baje raztrgali krznen plašč, Gregory Peck je bil koj pri roki z muhasto pripombo, češ, da ta njena izjava verjetno ni tako odkritosrčna in da zategadelj še vedno ni prepozno . . . Pri tem je glasno v angleščini zaklical: »Halo, fantje, poglejte si filmsko zvezdo!« K sreči je bila gruča fantov na mostu čez Sušnico le nekoliko predaleč . . .

SADNI SOKOVI so nujno potrebna hrana za doraščajočo mladino. Matere! Kupujte svojim otrokom grozdni, jabolčni, borovničev sok (borovničev biser), ki ga proizvaja **CELEIA-SAD, CELJE**

Forsterjev „SIVEC“ na celjskem odru

(Ob premieri in prvi reprizi - 23. III. 1955)

Avtorje, ki so obravnavali šolsko snov, je rado zapeljalo čustvo, da so nam naslikali črnobelo podobo šolskega sveta: zbornico so razdelili na trop omejenih, bednih intelektualcev, ki so menda samo zato na svetu, da spreminjajo učilnice v mučilnice, in na redke izjeme, dobre šolnike, ki so tu spet samo zato, da se duhovna beda in togost večine tem bolj razodene. Spopad obeh strani se je ponavadi končal z zmago idealiziranega suplenta nad odrevenelostjo starejših rutinerjev, profoksov, ki so se ohranili v govoricah in anekdotah kot strah in trepet uboge dijaške žlote. Le malo del s šolskimi snovmi poznam, ki bi se v njih s pravo mero delila sonce in senca na dušah pedagogov, da ne govorim o tipiziranju mladinske psihologije, bolj zapletene, bolj skrivnostne in bolj neugotovljive, kakor si žele vsi tisti, ki poenostavljajo in ponavljajo ob pravih in nepravih priložnostih izrek Marije Terezije, da šola je in bo ostala — politikum.

Forsterjevega »Sivca« sem gledal s posebnim zanimanjem. Ko sem ga bral, me je pritegnil s svojo snovjo, čeprav nima povprečno veljavnega značaja — saj je gotovo, da je mnogo pedagogov bilo in da jih še bo, ki so »hujši« od dr. Sicka, pa zaradi njih dijaki niso in ne bodo odhajali v smrt. Življenje je pisano in človeka bodo vedno mikali izjemni primeri, ob katerih se lahko odkrije najgloblja človeška tragika in se ob njej ljudje zavemo svojih surovosti, ki jih počenjamo nad soljudmi, pa k sreči nimajo vedno tako tragičnih posledic. Forsterjeva drama pravzaprav ni drama, kakor jo ponavadi pojmujemo. Tu ni jasno izraženih konfliktov niti ni skrbno risanih značajev niti v zbornici niti v razredu niti doma. Vse osebe so nekake blede alegorije tega, kar naj pokažejo: Meyer premehko ustrojenega mladeniča, dr. Sick slabega vzgojitelja, stari Meyer slabega očeta, Thormova hišnega zmaja, Selma hotljivo samico, obe skupaj pa ženskega vraga, ostale osebe pa so draperija na križevem potu, ki ga v petnajstih slikah mora opraviti pred nami mladi Meyer. Vendar nas delo presune in to je za odrsko umetnost že veliko. S tem ni rečeno, naj naši dramatiki pišejo drame po tem kopitu, toda nekaj bi se tudi od takih lahko naučili. Drama mora imeti jasno izražen svoj socialni namen in pomen, obravnavati mora tak predmet, ki ga publika brez večjih težav lahko dojame in od tega tudi nekaj ima. Prav zato je ekspresionistična drama ostala večji del za branje, ne pa za igranje.

»Sivca« zavoljo tega lahko zapišemo med uspele predstave našega gledališča kljub nekaterim pripombam, ki se vsiljujejo. Najtežje, kar je treba s to igro doseči, je prepričljivost. Od igralcev terja precejšen smisel za tvornost brez naslonila na tekst, treba torej precej igralske invencije, da postanejo osebe žive, sočne, zaresne. V glavnem so to naši igralci dosegli in posebno v zadnjih slikah osvojili gledalce. Mladi režiser *Juro Kislinger* je pokazal veliko režijsko domiselnost, kar je nedvomno lepa popotnica za režisersko pot. Pokazal je tudi občutljivost za situacijo in občutje ter je nekatere prizore zares nadvse skrbno in odlično izdelal. Problematično pa so zastavljeni nekateri šolski prizori. Naj bodo še tako »srčkani« in ožarjeni s šolskim herojstvom, s katerim se vsak rad ponaša kakor ribiči in lovci s svojo latinščino, je vendarle vzdušje v razredu tako, da ni v pravem sorazmerju s Sickovo osebnostjo in njegovo krivdo: Sick je namreč glavni krivec, da je Hans padel v roke Schwanovi; če bi ga ne bil krstil za sivca in bi ga bil pred sošolci pravočasno zaščitil, bi bil Hans šolsko in domačo pezo lažje nosil. Sick tudi potem, ko vidi, da s Hansom nekaj ni v redu, brutalno izzove katastrofo, zaključek tega pasijona. Ne morem se znebiti vtisa, da je bilo to premalo pretehtano, zato v režiji premalo poudarjeno ter notranji logiki in doslednosti dela kljub vsemu malce škodljivo. Nič ne bi delu škodilo, če bi bile nekatere poteze dr. Sicka bolj izpostavljene na »pranger«, čeprav bi šlo to na rovaš normalne šolske konverzacije in vsakdanjosti. Dr. Sick je le bolj tip kakor značaj, bolj parabola — prilika slabega profesorja kakor realna osebnost, zato bi močnejši poudarek njegovih pedagoških spodrskov verjetno okrepil moralni in umetniški učinek. To bi se lahko storilo z isto pravico, kakor je scenograf posegel po modernističnih sredstvih v inscenaciji, ki je bila izredno praktična, tehnično gibčna in smotrna pa tudi duhovita in zgovorna: kazala je ves čas ozki »življenjski prostor« mladega gimnazijca in obenem ves paralelogram sil, ki so uničile mlado življenje, poudarjaje najbolj usodno šolsko klop z grozljivo simboliko visokih stopnic in še višjih vrat. Drama bi bila neuprizorljiva, če bi se inscenator Jovanović odločil za realistično sceno, čeprav ni nič bolj enostavnega kakor šolska soba, kuhinja in štacunica z otomano.

Toda *Eržen* se je odločil bolj za realistično igro in z njo požel lep uspeh. Bili so prizori, v katerih se je povzpel do izredne pristnosti. Posebno mi je bil všeč v afektih, ki jih je mojstrsko obvladal z dikcijo, glasovno višino in močjo, z gesto in držo. Manj mi je bil sem in tja všeč njegov stalni sekantno — pedantni ton, ne da bi ga sodil kot nepravilnost, marveč zaradi neke svojstvene dikcije. Sicer pa je z vlogo dokazal svojo izredno uporabnost in igralski talent. Če bi bolj eksponiral — s čimer pa ne terjam karikature — svoje pedagoške napake, bi se bil moral sem in tja odreči naravni igri, v kateri je vse »mašinelno« vrelo iz njega. *Krošlov* Hans je bil izredno prepričljiv. Igralec ga je pravilno dojel kot psihoanalitično parabolo in ga zares dobro odigral v vseh prizorih, mu dal meso in kri in ves čas držal svoj lik v vzdušju neuroze in napetosti. Prizor obračuna s Selmo in prizor s Thormovo in očetom pred katastrofo pa je odigral s tolikšno silo, da se razvoja njegovega igralskega talenta zares lahko veselimo. Prav je, da poudarimo njegovo govorno kulturo, skrbnost in resnobnost. *Černetova* je s Thormovo (ta je pomotoma izpadla iz seznama oseb v Gledališkem listu) podala takole našpičeno in špičasto ilegalno Ksantipo preprosto, s skopimi izraznimi sredstvi in je dobro zadela. Če bi hotela lik bolj razviti, bi verjetno slabše učinkovala. Pogrešal pa sem skrbnost v artikulaciji, posebno konsonantizma, kar menda ne bi bilo tako težko popraviti oz. izboljšati. Isto bi rekel tudi o Selmi, ki jo je dala *Maverjeva* s prikupno, mirno igro, dokler je osvajala, z manj prepričljivo pa, ko se za Hansa bori. Treba pa je reči, da je teksta malo in da igralka zelo težko razvije svoje emocionalne sile ob njem. *Sedejev* oče je bil kakor obe ženski: na odru se pokaže samo toliko, da vemo, kako Hans pravzaprav nima ničesar človeškega od njega. To je Sedej kratko in jedrnato tudi pokazal.

Ostale vloge so dali, kakor sledi: služkinjo Ano *Červinkova*, dr. Jacobija *Jeršin*, Beckerja *Škof*, Bolfa *Dolinar*, Kolthoffa *Božič*, Brabanta *Strnad*, Bernaua *Krašovec*, Schellhasa *Novak* in Schultzeja *Sirnikova*. Čeprav sem zgoraj zapisal, da vzdušje v razredu ni bilo v skladu z nevarnim Sickom, sem s publiko vred hvaležen dijaškim kajonom, ki so nam vabili smeh na obraz, čeprav so s tem nekoliko ogrozili notranje soglasje in ravnotežje.

Sivec bo šel nedvomno z uspehom »čez deske«. Res je škoda, da ne bomo še v tej sezoni gledali tudi Devalovega Etienna, ki tudi obravnava vzgojno in vzgojiteljsko problematiko.

T. O.

Srednjeveško Celje pride na filmsko platno

Na lanskoletnem filmskem festivalu v Benetkah je znani italijanski režiser Vittorio De Sica zvedel za pripombo, češ, da ne more iz svoje neorealistične kože. To, da so mu očitali ozek režiserski register, ga je podžgalo, da se je odločil za drzen poseg v zgodovinski ambient, še več, segel je po barvni paleti.

Temu dogodku se ima zahvaliti Celje, da bo prišlo v umetniški barvni film...

V soboto je okoli dvanajste ure v našem uredništvu klical telefon. Dvignem slušalko... Iz Ljubljane je sporočil France Kosmač, režiser pri »Triglav filmu«, da pride v Celje nenavaden obisk, da pa naj držim jezik za zobmi, ker gosti ne želijo nobene množice celjskih radovednežev.

K sreči sem med potjo videl našega ilustratorja in ga poslal po fotografa k »Fotoliku«, da nam je ostalo vsaj nekaj posnetkov v spomin na ta nepričakovan dogodek. Italijanski režiser Vittorio De Sica na terasi hotela »Savinja« ogleduje celjsko panoramo. Kljub petstoletnemu jubileju, se mu zdi Celje še vedno premoderno za njegove načrte.

Dve uri kasneje sem ves nestrpen čakal pred »Ojstrico« in zaman ugibal, čemu prihajajo vrhovi filmske umetnosti prav v Celje. Končno so se na Šlandrovem trgu ustavile tri limuzine. Moral sem dajati zelo klavern vtis, kajti potniki so mi ohrabrujoče stiskali roko, medtem ko sem zmedeno jecljal fraze dobrodošlice, počaščenosti in veselja. Čeprav mi je čez oči legla nekaka koprena zadrege, sem vendarle kaj lahko spoznal vse zvezdnike, čokatega De Sico, toliko opevano Gino Lollobrigido, priljubljeno Andrey Hepburn, slovito konkurentkinjo Gine Sophijo Loren, dalje Martino Karol in končno, kar bi najmanj pričakoval, ljubljenca ženskega sveta Gregory Pecka.

Radi mi boste verjeli, da sem bil Kosmača še najbolj vesel, kajti drugače bi bržčas pobegnil. Le-ta mi je na kratko razložil zakaj gre.

De Sica je za svoj novi film izbral zgodovinsko snov beneške republike v bojih proti ogrskemu kralju Ludviku, katerega desna roka sta bila sinova celjskega grofa Friderika I., Ulrik in Herman. De Sici gre predvsem za to, da v barvnem filmu poda čim večjo pestrost. Veliko si obeta od kontrasta, ki bo nastal s tem, da se bodo scene filma dogajale ob morju, v muzealičnih Benetkah in v osrčju zelene Štajerske. Ker je Jugoslavija postala zelo zanimiva tudi za film, se hoče De Sica kot Italijan nekoliko revanžirati Nemcem, ki so na naših tleh posneli že vrsto filmov.

Medtem ko si je skupina ogledovala panoramo mesta in okolice z Jožefovega hriba in terase pred hotelom »Savinja«, sem zvedel tudi za okvirno zgodbo filma, zlasti tistega dela, ki povezuje vanjo tudi Celjske grofe. Mladi grof Ulrik, znan vojščak in nasilnež z zvijačo zajame pri obleganju Benetk telja Hermanovih hčera Ane in Katarine, potem pa neko noč z neverjetnim junaštvom pobije straže, osvobodi lepo Benečanko ter čez obzidje in skalovje pod gradom z njo zbeži.

To so sicer le površni opisi, dela scenarija, ki pa bo obsegal nekaj čez 500 metrov De Sicovega filma. Glavni vlogi bosta zasedla spet znanca iz filma »Rimske počitnice« Gregory Peck in Audrey Hepburn, medtem ko bo Martina Karol igrala Adelejdo Ordtenburško, ženo grofa Ulrika. Lola in Sophija Loren v Celjskem delu De Sicovega filma ne bosta nastopili.

Medtem ko je ljubljanski spremljevalec razlagal ves ta načrt, je De Sica pozorno ogledoval kraj prizorišča. Peljati sem jih moral po najstarejših delih mesta. Zelo navdušen je bil nad ulico Na okopih, nekoliko preveč nov se mu zdi Kocenov trg, Grofija bo popolnoma odgovarjala njegovim načrtom. Nekaj kadrov bodo posneli v osrednji dvorani z znamenitim celjskim stropom, čeravno oboje v resnici časovno ne odgovarja filmski zgodbi. Stari grad bodo mestoma rekonstruirali s kulisami, za celoten pogled na gornji Grad pa bodo verjetno uporabili filmsko montažo.

Ker je takrat ležal še precej visok sneg, skupina pa je imela premalo časa, niso šli na grajske razvaline. De Sica bi si rad ogledal nekoliko več pejsažev, ker so ti, ki jih je videl preveč zazidani s sodobnimi zgradbami. Zato je sklenil Celje v kratkem še enkrat obiskati, takrat seveda s snemalcem, ker namerava posneti nekaj študijskih posnetkov na trak, prav tako pa tudi med domačimi zbrati nekaj desetin statistov in statistkinj in igralcev manjših vlog. Takrat se bo pogajal tudi za gradbena dela in za masovne scene, pri katerih bo potreboval večje število konjenikov in vojakov.

Režiser Kosmač upa, da bo pri tem udeležba naših domačih sodelavcev kar precejšnja. Predvsem želi »Triglav film« »vštuliti« snemalce, da bi se priučili snemanja z barvnim trakom. Igralcev »Triglav film« verjetno ne bo mogel plasirati, ker namerava De Sica poleg najvažnejših vlog spet zasesti amaterje, čeprav tu ne gre za neorealistični film, kakor je bil »Tatovi koles«. Trenutno ne morem povedati, na kak način bo režiser zbiral igralce in statiste. Na to vprašanje je odgovoril, da o tem še ni razmišljal in tudi ne bo, dokler nima pogodbe za sodelovanje »Triglav filma«. Drugače pa, je dejal, tudi pri nas filmski obrazi letajo po cesti, le da je treba človeka, ki jih poišče in vidi.

Žal naš časopis ni filmska revija, da bi lahko posvečal več prostora tej zvrsti pisanja. Zato bom prihodnjič pisal o vtisih, ki sem jih imel v tem kratkem času z njimi in objavil tudi njihove izjave.

Martina Karol in Audrey Hepburn pod teraso hotela »Savinja«. Takrat mi žal ni prišlo na misel, da se ne spodobi poslati dam pred seboj po stopnicah navzgor...

V PRIHODNJI ŠTEVILKI:

PRIPOVEDUJE GINA LOLLOBRIGIDA, KAKO SE JE SPOZNALA S SVOJIM MOŽEM DR. ŠKOFICEM IZ MARIBORA — AUDREY HEPBURN BO POVEDALA, ZAKAJ JE ODKLONILA PONUDBO HOLLIWOODA, MEDTEM KO NE BO PRAV NIČ LASKAVA IZJAVA GREGORY PECKA NA MOJO PRIPOMBO, V KOLIKIH ČASTEH JE PRI FILMSKI PUBLIKI PO ŠIBKI STRANI.

Obisk književnikov v Strmcu

Pretekli četrtek so strmški šolski otroci in člani kulturno izobraževalnega društva doživeli nepozaben kulturni dogodek. Obiskali so jih književniki iz Ljubljane, da pred njimi z živo besedo izrazijo svoja doživetja in občutja, ki so jih povezali v donečo besedo ali pesem. Že od jutra so jih otroci nestrpno pričakovali. Okitili so šolo s prvim pomladnim cvetjem in zastavami, pred njo postavili slavolok z dobrodošlico. Kako prisrčno je bilo gledati otroke, ki so prihajali v šolo s šopki v rokah. Hoteli so z njimi pozdraviti drage goste. Toda oni so jih presenetili in prišli med nje že pred napovedano uro, da so otroci začudeno strmeli in šele po prihodu začeli poklanjati cvetje.

Prostorna šolska soba je bila nabito polna otrok in odraslih domačinov, med njimi je mnogo Primorcev, ki so prišli še posebej pozdravit pisatelja Bevka. Goste so pozdravili še predstavniki Okrajnega odbora Ljudske prosvete Celje, tov. Frece Marica in Rejc Valerij, zastopniki osnovne organizacije ZK, občinskega sveta za prosveto, le odborniki občinskega odbora Strmec so ta dogodek prezrli.

Književnike je pred izvajanjem pozdravila agilna tajnica KID tov. Vizjak Darinka, po njenih toplih pozdravnih besedah pa so vsi pozorno sledili pripovedovanju. Ob Bevkovi črtici in dveh Ribičičevih so se otroci globoko zamislili, ob veselih pesmicah Vere Albrehtove in Toneta Pavčka pa prisrčno nasmejali. Ob koncu je izvajalce pozdravila še učenka osmega razreda, pionirji pa so zapeli v slovo dve pesmi.

Kar prehitro je potekel čas in vsem je bilo žal, ko so gostje zapuščali Strmec.

Ta kulturni dogodek je brez dvoma lep prispevek k proslavam 10. obletnice osvoboditve, kateri je bil tudi namenjen.

M. F.

KONCERTI

Dva mlada nadarjena glasbenika, 9-letni Božo Mihelčič in 14-letna Marija Mihelčič nastopita na koncertu, ki bo v sredo, 6. aprila v Narodnem domu. Božo je učenec prof. Staniča, Marija učenka prof. Poženelove na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani. Oba sta z velikim uspehom že nastopala v Ljubljani, v Trstu, na Bledu itd. Koncert je izven abonmaja, predprodaja vstopnic je v Glasbeni šoli. Cene: 40, 60 in 80 din.

*

Mešani mladinski zbor I. gimnazije pod vodstvom prof. E Kuneja priredi v počastitev 10. obletnice osvoboditve in ob 10-letnici svojega obstoja slavnostni koncert v Narodnem domu v sredo, 13. aprila.

Rezervacijo sedežev za koncerte sprejema Glasbena šola, tel. št. 27-12.

Pred slavnostnim koncertom

Letos bo poteklo 10 let, kar so na I. gimnaziji v Celju ustanovili mladinski mešani zbor. Od ustanovitve do danes ga odlično in vztrajno vodi ravnatelj Glasbene šole prof. Egon Kunej. V tem času je zbor dosegel izredno lepe uspehe, s kakršnimi se ne more pohvaliti noben drug mladinski zbor v Sloveniji. Že leta 1948 je »Ljudska prosveta« pisala, da je »po interpretacijske tehnični strani pokazal največ in najboljše celjski gimnazijski zbor«, kar potrjuje pravilnost šole in programa. Predsednik Društva skladateljev, Karel Pahor, je stavljal v »Naših zborih« (L. IV. št. 2) ta zbor za zgled tudi zborom odraslih. Zbor je v hudi konkurenci trikrat dosegel prvenstvo mladinskih zborov v naši republiki (l. 1949, 1950, 1951) in je klub vsem posebnim pogojem, v katerih se razvija sleherni mladinski zbor, ves čas ostal na isti višini. Zbor je vsa leta štel od 80 do 110 pevcev in naštudiral doslej že blizu 200 pesmi.

13. t. m. bodo mladi pevci priredili slavnostni koncert v proslavo 10-letnice osvoboditve, pa tudi v opombo svojega desetletnega trdega, vztrajnega dela. Kdor zna ceniti kulturno delo, bo priznal, da je zbor opravil lepo in pomembno vzgojno in kulturno-prosvetno nalogo in da je častno zastopal celjsko pevsko kulturo.

Samo do 10. aprila

je še čas,

da se vpišete v članstvo Prešernove družbe in si zagotovite za članarino 300 din 5 knjig (za doplačilo 50 din pa celo 6) in udeležbo pri VELIKEM NAGRADNEM ŽREBANJU, v katerem bo izžrebanih več sto dobitkov milijonske vrednosti.

RAZGLAS O JAVNI DRAŽBI

Uprava za ceste LRS — Tehnična sekcija Celje razpisuje javno ustno-zmanjševalno dražbo za razvoz gramoza na ceste I. in II. reda. Javne dražbe bodo v pisarnah cestnih nadzorstev:

Šmarje pri Jelšah	3. IV. 1955 ob 9. uri
Vransko	3. IV. 1955 ob 11. uri
Radeče pri Zid. mostu	3. IV. 1955 ob 9. uri
Šoštanj	4. IV. 1955 ob 10. uri
Radmirje	5. IV. 1955 ob 10. uri

Dražbeni pogoji in vsi ostali podatki so na vpogled v pisarnah pristojnih občin, cestnih nadzorstev in na sedežu Tehnične sekcije Celje, Lava štev. 42 vsak dan od 8. do 12. ure. — Eventualne pismene ponudbe je dostaviti komisiji najkasneje do dneva licitacije v pisarno pristojnega cestnega nadzorstva.

Iz Celja...

Vsebinsko bogat sestanek, toda žal brez večje udeležbe

Pretekli teden je bil množični sestanek organizacije SZDL prve četrti. Predsednik odbora tov. **Ernest Žvar** je v daljšem poročilu zelo izčrpno seznanil navzoče z vsemi aktualnimi gospodarskimi vprašanji ter z uspehi naše države v svetu. S posebnim poudarkom pa je govoril še o trenutno najvažnejših stvareh — o družbenem načrtu in o novem plačnem sistemu.

Ker je že govornik v svojem poročilu zajel vso problematiko, je bilo težko razpravljati, da ne bi diskutanti ponavljali že povedanih dejstev. Vendar pa je bila razprava živa, saj so v njej iznašali važne domače probleme, kot na primer vprašanje štipendij revnim dijakom, kako zbuditi zanimanje članstva za večjo udeležbo na sestankih ter o zelo uspešnem delu pionirske organizacije v tej četrti, v katero naj bi starši bolj pošiljali svoje otroke itd.

Škoda le, da sestanek, ki je bil vsebinsko bogat, ni bil bolj obiskan.

CELJSKI POŠTONOSI SO TEKMOVALI

Marsikdo še ne ve, da že od leta 1950 gojijo pismonoši in dostavljači telegramov po vsem svetu neobičajno športno panogo in to v pešhoji na 15 km. Do sedaj še jugoslovanski poštonoši niso tekmovali na mednarodnih tekmovanjih, letos pa so po vsej naši domovini tekmovanja v čast 10. obletnice osvoboditve, obenem pa izbirna tekmovanja za mednarodni pokal, ki bo 18. junija 1955 na Dunaju. Mednarodni pokal je do sedaj dobila dvakrat Belgija (1950, 1951), enkrat Francija (1952) in dvakrat Švedska (1953, 1954). Država, ki osvoji pokal trikrat zaporedoma, ga obdrži v trajni lasti.

Sindikalna podružnica Okrajne pošte Celje je v nedeljo organizirala tekmovanje, ki se ga je udeležilo 11 pismonoš. Rezultati tekmovanja so naslednji:

Prvo mesto si delita Reberšak Franc, pismonoša iz Laškega, in Slatenšek Jože, pismonoša iz Podplata, s časom 1:49,55. Nato sledijo: pismonoša Podgrajšek Ivan iz Vitanja 1:55,05, Lešnik Franc, pismonoša iz Celja, 1:55,40 itd.

Tekmovalci z najboljšim časom se bodo udeležili republiškega tekmovanja, ki bo 10. aprila v Ljubljani, kjer bo vsako republiko zastopalo 10 najboljših tekmovalcev, šest pismonoš z najboljšim časom pa bo reprezentiralo našo državo na mednarodnem tekmovanju. EKO

REJCI MALIH ŽIVALI SO ZBOROVALI

V nedeljo dopoldne je bil redni letni občni zbor Društva rejcev malih živali, ki je bil dobro obiskan.

Po izčrpnih poročilih se je razvila živahna razprava in zdrava kritika. Na tajnih volitvah so izbrali 3-članski nadzorni in 9-članski upravni odbor. Izvoljeni odborniki z dosedanjim delom jamčijo, da bo letos delo še boljše, seveda, če bodo tudi ostali pomagali. Sklenili so, da bodo priredili dva strokovno poučna izleta, 4 članske sestanke s strokovnim predavanjem ter pridobili nove člane. Dalje bodo gojili samo selekcionirane pasemske živali in ustanovili v večjih središčih okraja svoje podružnice. Če bodo te podružnice dobro delale, se bodo lahko osamosvojile.

Želimo, da bi se za društvo bolj zanimali vrtičkarji, delavci in uslužbenci, kakor tudi kmetovalci, ki imajo možnosti gojenja malih živali, kajti poleg zabave, prinaša ta dejavnost tudi materialne koristi.

ABONENTI LJUDSKE RESTAVRACIJE »ŽUMER« ODGOVARJAJO

Nedavno je Celjski tednik objavil članek o nerednostih v Ljudski restavraciji »Žumer« v Celju. Po vsem, kar je v tem članku bilo napisanega, smo mnenja, da piscu članka razmere v tej restavraciji niso bile dovolj znane. Sicer je res, da se tu in tam pojavi kak vinjen gost, kot je to primer tudi v ostalih gostinskih obratih, nikakor pa se ne strinjamo s trditvijo, da ta restavracija nudi pijancem zatočišče. Mnenja smo, da je bil med piscem članka in upravo restavracije verjetno nesporazum in je zaradi tega hotel pisec članka upravo očrniti iz svojih osebnih interesov, ne pa zaradi interesov stanovalcev Zidanškove ulice, na katere se pisec v članku sklicuje.

Abonenti vemo le to, da smo v tej restavraciji dobro in poceni postreženi, saj je tu hrana izmed vseh celjskih gostišč najcenejša ter smo z njo zadovoljni. Tudi postrežba je dokaj hitra, čeprav je strežnega osebja v primerjavi z velikim številom abonentov sorazmerno malo.

Piscu članka se sicer zahvaljujemo za njegovo skrb, da nas ne bi pri uživanju obrokov motili vinjeni gosti, vendar mu priporočamo, da v bodoče taka vprašanja, ki se tičejo predvsem abonentov, prepušča nam, saj je v prvi vrsti v našem interesu, da se morebitne napake odpravijo.

Za abonente: Franc Cvetko.

KOPELI V CELJSKEM KOPALIŠČU NAJ BI TRAJALE VSAJ 45 MINUT

Gostje celjskega mestnega kopališča se obračajo na naše uredništvo s prošnjo, naj bi posredovali, da bi smele kadne kopeli v kopališču trajati vsaj 45 minut, ker 30 minut ne zadostuje, da bi se temeljito okopali. Te njihove želje in predloge bo Uprava kopališča gotovo upoštevala ter po svoji uvidevnosti ukrenila potrebno, da bodo gostje zadovoljni.

Gibanje prebivalcev v Celju

V času od 21. do 26. 3. 1955 je bilo rojenih 30 dečkov in 26 deklic.

Poročila sta se:

Stjepan Safarič, topilec in Marija Osolnik, tkalka, oba iz Celja.

Umrli so:

Gregor Grossmann, upokojenec iz Celja, star 86 let; Dragica Zadravec, otrok iz Celja, stara 2 meseca; Jožef Klep, otrok iz Celja, star 5 dni; Karel Samec, posestnik iz Celja, star 59 let; Pavla Pavlinič, upokojenka, stara 60 let; Marija-Terezija Seničar, delavka iz Celja, stara 23 let; Jožef Tomplak, otrok iz Prelog, star 1 dan; Jožefa Terbovšek, otrok iz Sv. Primoža, Ljubno; Drago Cizej, otrok iz Polzele; Franc Zgonc, otrok iz Razbora, občina Loka pri Zid. mostu, star 3 dni; Marta Kolar, otrok iz Podturna, občina Rogaška Slatina, stara 9 mesecev.

LJUDSKA UNIVERZA V CELJU

V četrtek, 7. aprila bo v predavalnici na učiteljišču predaval ob 19,30 prof. Albin Podjavoršek o temi: Vprašanje značaja v naši družbi. Vljudno vabljeni!

Naslednje predavanje iz ciklusa o upodabljajoči umetnosti bo v ponedeljek, 4. aprila ob 19,30 na I. gimnaziji. O umetnosti dobe klasicizma bo govoril prof. Jože Curk. — Vljudno vabljeni!

CENE NA CELJSKEM TRGU V PRETEKLEM TEDNU

	Socialistični sektor	Privatni sektor
Krompir	19—20	20
Čebula	40—50	60—70
Kislo zelje	54	50
Kisla repa	—	30
Nizki fižol	—	60—70
Visoki fižol	65—80	70—80
Solata	90—100	80—100
Špinača	—	150—200
Cvetača	90—110	—
Korenček	65—80	80
Motovilec	—	150—200
Radič	—	200
Petršilj	90	80
Česen	90—100	150
Jabolka	52—75	80
Suhe hruške	120	—
Suhe slive	120—130	—
Suhe smokve	150—200	—
Orehi (celi)	150—165	170
Orehi (jedrca)	500	580
Limone	200	—
Mleko	—	30—32
Smetana	—	160
Skuta	—	120
Jajca	—	12—15
Čebulček	115—120	200—250

KNJIŽNA AKCIJA PODALJŠANA!

Vse slovenske založbe so na željo Ljudske prosvete Slovenije pristale na podaljšanje knjižne akcije za en mesec. Akcija bo torej trajala do 30. aprila t. l. in do tedaj bodo imele vse knjižnice pri nakupu knjig popust od 20 % do 50%. Tako bodo lahko izkoristile popust tudi tiste ljudske in šolske knjižnice, ki tega doslej niso storile. Vsi napotki za naročanje in seznami knjig, ki so na razpolago, so bili objavljeni v letošnji prvi številki »Ljudske prosvete«.

Mož „etra" na 202 metra...

NAJ VAS SPOMNIMO TUDI NA TO!

Prvi maj se vedno bolj bliža. Kakor vsako leto bomo tudi letos v prvomajski številki pripravili našim naročnikom veselje z bogato nagradno križanko.

Zato prosimo dolžnike, da poravnajo zaostalo naročnino čimprej osebno pri blagajni uprave ali pa po položnicah, ki smo jih nedavno priložili listu. Dolžniki so hkrati dobili tudi opomine ter jih opozarjamo, da bomo dolg izterjali po našem pravnem zastopniku, če se opominu ne bodo odzvali.

Torej, da ne bo neprilik ter da boste lahko sodelovali pri prvomajski nagradni križanki, poravnajte naročnino vsaj za pol leta (250 din) in seveda morebitni zaostanek dolga iz lanskega leta. Še enkrat opozarjamo, da bodo pri nagradah sodelovali le tisti, ki imajo poravnano naročnino vsaj za pol leta.

Tiste pa, ki se žele naročiti na naš list, prosimo, da nakažejo naročnino vsaj za pol leta. Naš tekoči račun je 620-T-230 pri NB v Celju. Ker je naročnina plačljiva vnaprej se na naročilnice brez istočasnega nakazila denarja ne bomo ozirali. Na položnico napišite: NOV NAROČNIK.

Uprava Celjskega tednika

IZ SODNE DVORANE

KAZNOVANI ŠOFERJI

Bartolič Jakob je zaposlen kot šofer pri podjetju »Gradis Ljubljana«, gradbišče Kidričevo. Dne 8. 12. 1954 je vozil osebni avtomobil, last podjetja »Gradis«, iz Mariboru proti Celju. Na prednjih kolesih vozila so bile gume stoodstotno izrabljene. Vozilo zaradi tega ni bilo sposobno za varno vožnjo, posebno ne ob snežnih prilikah. Vozil tudi ni po desni strani, ampak po sredini ceste. S svojim vozilom je trčil, ker se ni mogel pravočasno umakniti, v avtobus, last Avtoprometnega podjetja Maribor. Na avtomobilu nastala škoda znaša 120.000 dinarjev, na avtobusu pa okrog 25.000 dinarjev. Zaradi ogrožanja javnega prometa je bil Bartolič obsojen na 1 mesec zapora, pogojno za dobo dveh let.

-o-

Korošec Ludvik je šofer pri podjetju Mlekopromet v Celju. Dne 2. 10. 1954 je vozil z osebnim avtomobilom na celjski grad. Verdel Uršula je šla pred njim pravilno po desnem robu ceste, on pa se ji ni dovolj umaknil v levo in jo je s kljuko vrat zadel, da je pri tem dobila lahke telesne poškodbe. Konec avgusta 1953 ponoči je z istim avtomobilom vozil iz Maribora proti Celju s preveliko hitrostjo in zapeljal vozilo v cestni jarek, pri čemer je ogrožal varnost potnikov in povzročil na avtomobilu neugotovljeno škodo. Dne 17. 8. 1954 je vozil z avtomobilom v vinjenem stanju iz Šmarjete pri Celju. Vozil je s preveliko hitrostjo in je pri Šmarjeti zavozil v cestni jarek. Avto se je prevrnil. Pri tem je bila poškodovana Osojnik Vera, ki je bila v avtomobilu. Zaradi ogrožanja javnega prometa je bil Korošec obsojen na 7 mesecev zapora, pogojno za dobo treh let.

-o-

Avtoprevoznik Cimperšek Avgust iz Šmarja v krškem okraju je 3. maja lani ob priliki, ko je prehiteval na cesti v Žalcu poltovorni avtomobil Unimog s prikolico, nenadoma zavil v svojo desno stran, v smer vožnje Unimoga, nato pa v levo. Z zadnjim delom svojega avtomobila je zadel v kabino Unimoga in ga potisnil s cestišča. Na Unimogu je nastala škoda 6000 dinarjev. Zaradi kaznivega dejanja ogrožanja javnega prometa je bil Cimperšek obsojen na 5 mesecev zapora, pogojno za dobo enega leta.

STARA NAVADA, ŽELEZNA SRAJCA

Č. E. je že trikrat prestajal občutne kazni zaradi tatvine. Sredi meseca decembra lani je prišel iz kazensko poboljševalnega zavoda. Že 30. decembra pa ga je zopet premotilo, da je vzel v Petrovčah neki rudarski rodbini plašč in hlače. Seznanil se je v Celju na Ljubljanski cesti z neko R. Ko jo je obiskal, ji je izmaknil iz kredence listnico z 29.500 dinarjev. Pri sodišču je drugo tatvino priznal, prvo pa tajil. Sodišče pa mu ni verjelo in je prišlo do prepričanja, da je tat edinole on. Obtoženec je iz dobro situirane hiše in ima poleg vse oskrbe doma še 6000 din mesečne plače, pa kljub temu noče pošteno živeti. Sedel bo zopet 1 leto in 6 mesecev v strogem zaporu.

...in zoledja

Te dni so v Vitanju zaključili kmetijski tečaj in tečaj Rdečega križa

Morda je malokje v našem okraju takšno zanimanje za kmetijske tečaje, kot prav v Vitanju. V začetku tega leta so organizirali trimesečni tečaj, katerega se je v lepem številu udeležila predvsem kmečka mladina, med njimi pa več mlajših in starejših gospodarjev, ki so doma prevzeli svoja posestva. Pouk je bil dvakrat tedensko, kjer so teoretično snov predavali predvsem domači učitelji, v praktičnem delu pa so jim pomagali tudi napredni kmetje iz bližnje okolice in strokovnjaki iz okrajne zadružne zveze.

Mladi kmetje so za tečaj pokazali veliko zanimanje in so prihajali tudi po več ur hoda, ne da bi izpustili eno samo predavanje. Ob zaključku so vsi izrazili željo, da bi ta letnik prihodnjo zimo spet nadaljeval s tečajem, kjer so se naučili toliko koristnega.

Nekako v istem času je v Vitanju zaključil tudi tečaj RK, kjer se je 45 tečajnic vaške mladine seznanilo s prvo pomočjo pri nezgodah, z nego dojenčka in bolnika ter z vrsto praktičnih nasvetov in napotkov, ki jih bodo tečajnice rabile v vsakdanjem življenju.

Med tednom pa je za isto mladino pripravila kuharski tečaj požrtvovalna učiteljica tov. Krastnikova. Ker je zlasti za kuharski tečaj med kmečko mladino vladalo veliko zanimanje, se bodo ti kuharski tečaji še nadaljevali, tako da bo vsaka mladinka, ki bo le pokazala voljo, dobila v teh tečajih osnovne pojme kuharske umetnosti.

IZ ZADOBRAVE PRI ŠKOFJI VASI

V Zadobravi imajo kotiček SZDL lepo opremljen in precej lepo knjižnico. Vse to je organizacija SZDL dobila za nagrado, ko je v času predkongresnega tekmovanja dobila tudi prehodno zastavo OO SZDL Celje. Zdaj je delo SZDL nekoliko pojenjalo, predvsem po krivdi odbora, zlasti glede knjižnice, ker se ni brigal, da bi ljudje te knjige pridno prebirali. Zdaj so knjižnico združili s knjižnico KUD »Bratov Dobrotinškov«. Izgleda, da bo v bodoče knjižnica bolj koristna in bo imela več bralcev.

Na nedavnem občnem zboru SZDL so ugotovili, da je tamošnja množična organizacija imela precej lepe uspehe, zlasti v pogledu pomoči, ki so jo nudili poplavljencem v lanskem letu. Več se bodo morali posvetiti politični vzgoji in kulturnemu delu. Na sestanku so govorili tudi o melioraciji terena, ker doslej razen meritev ni bilo še nič storjenega. Močvirnati del precej ovira poljedelstvo, če pa bi ga meliorirali, bi pridobili mnogo novih površin.

Letos bodo svečano proslavili 10-letnico obstoja organizacije SZDL na Zadobravi. Ob tej priliki bodo odkrili spominsko ploščo rojaku Štekliču Francu-Luki, ki je bil sekretar okrajnega odbora OF in je 10. marca 1945 padel. Ploščo bodo vzidali v pročelje njegove hiše dne 22. julija, na občinski praznik občine Škofja vas.

IZ STIRMCA

Pred dnevi je bila v Strmcu konferenca petih novoizvoljenih vaških odborov SZDL, ki jo je sklical komunski odbor SZDL v Vojniku. Kljub slabemu vremenu je bila udeležba 80 odstotna. Predsednik komunskega odbora SZDL Vojnik in ljudski poslanec tov. Sotler je odbornike seznanil z bodočimi nalogami vaških odborov in o povezavi, ki naj bo med vaškimi in komunskim odborom. Sprejeli so sklep, da bo komunski odbor skliceval takšne konference vsake tri mesece, a vaški odbori naj imajo svoje seje redno vsak mesec.

-o-

Svet za zdravstvo in socialno skrbstvo pri občinskem odboru Strmec se redno mesečno sestaja. Kako potrebno je to delo, je pokazala tudi zadnja seja, na kateri so reševali razna življenjska vprašanja starih in onemoglih ljudi. Predsednik Sveta je seznanil člane o lepi gesti vdove tov. Šilih Antonije, ki je darovala 3.000 din Svetu za socialno skrbstvo, da jih razdeli med podpirance.

IZPOD BOHORJA

LOG

Nedavno je umrla 22-letna žena logarja iz Loga, rojena Avbelj, kot žrtev materinstva. Bila je napredna žena. Prirejala je tudi tedenske sestanke z vaščani, na katerih so se udeleženci marsikaj koristnega naučili, čeprav je kraj reven, je pokojnica vendar našla sredstva, da je otrokom v tem raztresenem gorskem naselju priredila tudi novoletno jelko. Prebivalci se je bodo s hvaležnostjo spominjali.

-o-

Pod Pilštanjem so zgradili nov most do apnenice. Vsi smo ga veseli, ker je trpežen in se z njim ne bo poigravala vsaka povodenj. Od mostu naprej gradijo novo gozdno cesto. Ustavili so se pri skalovju, ki ga bo treba v dolžini 26 metrov razstreljevati in zaradi tega seči nekoliko globlje v gozdni sklad. Cesta ne bo velikega pomena le za Log in za spravilo lesa do apnenice, temveč tudi za turizem. Po tej strani je najlepša pot na Bohor, vabljiva zlasti v času, ko je Oslica posuta z encijanom in redkimi planinskimi cvetlicami. Od višine denarnih sredstev je tudi odvisno, kdaj in kako bodo zgradili most iz Gornjega Lesičnega pri Dvoršaku. Tudi tam višje zgoraj so popravili del gozdne ceste in bodo z delom še nadaljevali.

Gibanje prebivalcev v celjski okolici

V času od 21. do 26. 3. 1955 je bilo rojenih 12 dečkov in 13 deklic.

Poročili so se:

Martin Rozman, poljski delavec iz Zavrha, občina Šmartno v Rožni dolini in Marija Stagoj, gospodinjska pomočnica iz Višnje vasi, občina Vojnik; Anton Podvršek, gospodarski pomočnik iz Polzele in Marija Silak, gospodinjska pomočnica iz Polzele; Jožef Voh, gradbeni delavec iz Pečovnika, LOMO Celje in Marija Zupanc, poljska delavka iz Paridola, občina Slivnica pri Celju; Matija Pintar, električar iz Vrbe, občina Dobrna in Marija Pintar, poljedelka iz Vrbe; Stevo Rožanski, nameščenec iz Doberteše vasi, občina Šempeter in Angela Likovnik, nameščenka iz Megojnic, občina Griže; Ivan Fistrič, delavec iz Žalca in Pavla Rakovnik, delavka iz Žalca.

Umrli so:

Frančiška Medved, prevžitkarica iz Ponikve nad Žalcem, stara 76 let; Terezija Hruhorczuk, oskrbovanka iz Pernovega, občina Žalec, stara 85 let; Jožefa Vasle, otrok iz Ponikve pri Žalcu, stara 6 tednov; Agata Arlič, poljska delavka iz Klanca, občina Dobrna, stara 87 let; Franc Brinovec, invalid iz Ojstriške vasi, star 57 let; Franc Hlede, kmetovalec iz Sv. Miklavža, star 77 let; Frančiška Brečko, prevžitkarica iz Drobinskega, občina Slivnica pri Celju, stara 86 let; Amalija Pungeršek, gospodinja iz Babne reke, občina Slivnica, stara 72 let; Alojz Hrnčič, upokojenec iz Žalož, občina Polzela, star 76 let; Jakob Pšenič, upokojenec iz Podvina, občina Polzela, star 84 let; Bogdan Bizjak, otrok iz Polzele, star 2 meseca; Ivana Verdel, gospodinja iz Hramš, občina Dobrna, stara 68 let; Baltazar Krajnc, poljedelec iz Klanca, občina Dobrna, star 73 let; Andrej Šibanc, upokojenec iz Vinske gorice, občina Dobrna, star 51 let; Franc Ovčar, posestnik iz Hudinje, občina Vitanje, star 61 let; Franc Kores, prevžitkar iz Rogatca, star 84 let; Jožef Lorger, kmetovalec iz Brezovca, občina Rogatec, star 75 let; Ivan Ros, oskrbovanec v Domu onemoglih v Vojniku iz Zg. Gabernika, občina Rogaška Slatina, star 82 let; Janez Marovt, posestnik iz Topovelj, občina Braslovče, star 85 let.

Podjetje OZZ Celje

OBNOVA - ŽALEC

Telefon Žalec 21

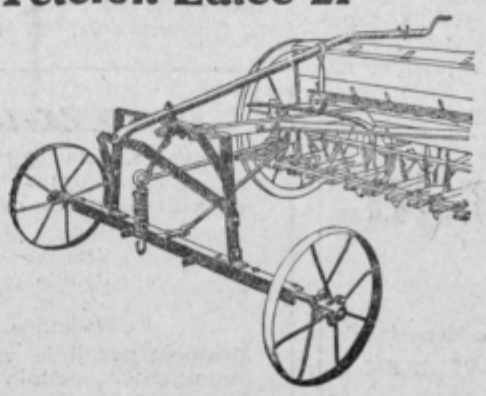

POPRAVLJA KMETIJSKE STROJE VSEH VRST **POCENI, SOLIDNO IN HITRO!**

KMETIJSKE ZADRUGE, PRIPRAVITE VSE STROJE ZA SPOMLADANSKA DELA NA POLJU!

ZATO NE ODLAŠAJTE VEČ!

VSE STROJE, KI SO POTREBNI POPRAVILA ZAUPAJTE

»OBNOVI« V ŽALCU

Tone Zagorc:

Zaradi grenke pomaranče

(Nadaljevanje in konec)

»Patty, ali veš, kaj je storil Joe danes na sosedovem vrtu?«

»Gospod, samo eno pomarančo je pobral, ko mene ni bilo zraven. Saj jo bom plačala sosedu. Takoj grem tja, da mu nesem denar in še več mu bom dala, kakor je vredna pomaranča. Otrok ni vedel...«

»Na, tu imaš denar za ta mesec in jutri, da se ne vidimo več v tej hiši! Tega ne trpim, da bi mi dekla delala sramoto pri ljudeh! Si razumela?«

»Toda gospod, Joe ni mislil krasti...«

Gospodar je zaloputnil z vrati in odšel. Patty je vedela, da je gospodarja zdaj nemogoče pregovoriti, da svojega sklepa ne bo spremenil. Sedela je za majhno okroglo mizo in gledala otroka, kako brezskrbno sedi na podnicah poleg njenih nog. »Joe, zakaj si vzel pomarančo na sosedovem vrtu?« je iznenada vprašala svojega sinčka, ki pa ji ni ničesar odgovoril, samo prikupno, otroško sladko se je nasmehnil.

Patty je zabolel ta brezskrben otroški nasmeh, toda tepsti Joeja ni hotela, ker je vedela, da otrok ni vedel, komu krade in da tega ne sme storiti.

Še predno se je začelo daniti, je spravila v velik kovček svojo in otrokovo obleko, potem pa je prebudila Joeja. Oblekla ga je v lepo svileno srajčko, kratke plave hlačke, a ker je bilo zelo vroče tiste dni, je pustila kar bosega.

Do pol osmih zjutraj sta Patty in mali Joe prehodila že precej poti. Ko sta se bližala predmestju Santa Monice, kjer se obalna californijska železnica najbolj približa glavni cesti, sta se ustavila, da bi se malo odpočila. Vlaki in avtomobili so švigali mimo njiju, a nihče ju ni vprašal, kdo sta in kam pojdeta. Kje najti delo, samo to je skrbelo črno Patty. Če bi bila sama, bi bilo lažje, z malim Joejem pa jo bo vsak nerad sprejel na delo.

Sedeč na svojem kovčku si je z rokami podprla glavo in razmišljala: »Če bi Santinova Sally pobrala pomarančo na Nuckovem vrtu, bi ji sosed ničesar ne rekel. Dal bi ji še eno in jo smejoč se pobožal po njenih kodrastih laseh. Midva z Joejem pa nimava sreče«.

V daljavi je Patty zaslišala žvižg lokomotive. Zgrabila je otroka ga posadila na tračnico in mu dejala: »Joe, tu sedi in me počakaj, da ti bom prinesla pomarančo. Čisto pri miru sedi. Ali boš?«

Deček je pokimal, da bo ubogal mater. Negibno je sedel na tračnici in čakal, da mu bo mati prinesla obljubljeno pomarančo. Tedaj pa je izza ovinka pridrvel vlak. Patty je silno zakričala, nato pa se je obrnila proti mestu, kamor je posadila Joeja. Vlak je bil že daleč, ob tračnici pa je ostalo razmrcvarjeno Joejevo truplo.

Patty je zgrabila kovček in naglo odšla dalje proti mestu, da bi ljudje ne zasumili, kaj je bila storila. Postala je vsa omotična in morala je počiti. Z robčkom si je brisala solze, a ljudje, ki so hodili mimo nje, je niso vprašali, zakaj joče in kam je namenjena. Zaradi skrbi Črncev si nihče ne beli glave.

Ubogi Joe! Hudo je bil kaznovan. Samo enkrat je bil ugriznil v grenak olupek pomaranče, pa so ga zato vsi bogovi obsodili na smrt. Patty je bila zelo žalostna, toda ker je bila sama, je v Santa Monici kmalu našla službo perice.

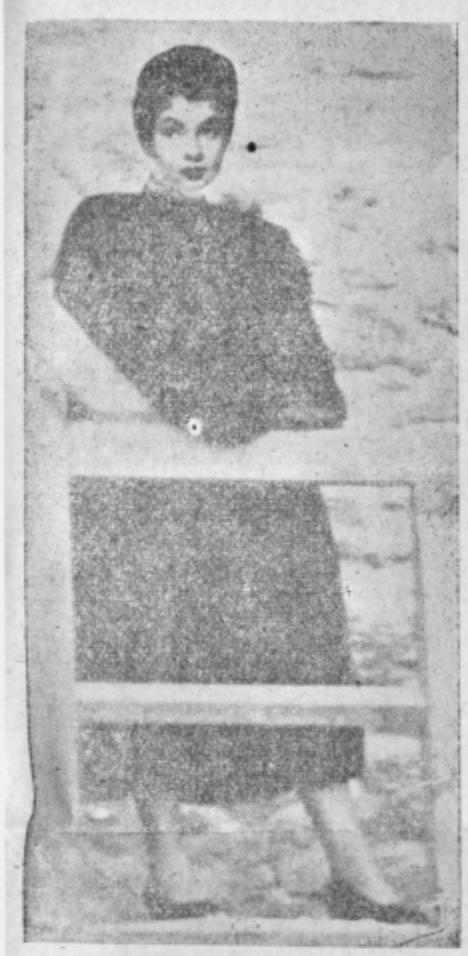

K članku na 5. strani
Gina Lollobrigida je ustregla naši želji. Pustila se je fotografirati v čisto celjskem miljeju — na stopnicah vodnega stolpa na Kocenovem trgu.

Celjske bodice

NAPISI NA PLOTOVIH

Glejte nove te plotove,
ki med njimi cesta grel
Z belo kredo počečkale
so otroške jih roké.

»Kdor to bere, ta je osel!«
»Kdor to piše, ta je bik!«
Svinje, opice in mnoge
druge še zverine lik...

Stalna nam je ta razstava,
ki jo pere dež zaman,
če pa čas jo kdaj zabriše,
nova zleze spet na dan.

Šolski mojster za katedrom,
kredo váruj, v mizo skrij,
da v roke je naša ljuba
zlata deca ne dobi!

POTROŠNIK IN POMLAD

Prišla bo pomlad,
včakal bi jo rad,
da bi zdrav, vesel
brez peči se grel.

Bom zapústil peč,
to predrago reč,
ki že mesece
mojo plačo žre.

Sonce — takšna peč
je drugačna reč,
ki zastonj gori
skozi drage dni.

Na toploto to
davka še ne bo
in se bati ni
krize kalorij.

Pridi že, pomlad,
ki imam te rad,
tvoja sončna luč
je do sreče ključ!

AKTUALNE RIME

(Pesem si sestavi sam!)

Akumulacija, birokracija, imobilizacija, regulacija, senzacija, lamentacija, interpelacija, mobilizacija, avtoregulacija, ovacija.

Prva raketa v brezzračni prostor bo nocoj odletela...

Pred leti so znanstveniki astronomskih ved ugotovili, da zemlja nima samo mesec za satelita, temveč da kroži okoli nje še manjše nebesno telo. To vest so sicer nejasno in nedoločeno, pa vendar

Posrečilo se nam je dobiti sliko rakete iz tovarne v Baselu. Raketo bo v posameznih kosih prineslo na odletišče več velikih helikopterjev že danes popoldne.

z veliko senzacionalnostjo zabeležili vsi svetovni časopisi.

Zanimivo za to nebesno telo, ki se vrti okoli naše zemlje v veliko manjši oddaljenosti kot mesec je to, da prostemu očesu sploh ni vidno. Vedno se nahaja na tisti strani zemlje, ki je od sonca osvetljena.

Znanstveniki so izračunali, koliko časa bi potrebovala raketa, da bi ta mali planet dosegla in ugotovili, da za današnje rakete, po vzorcu V 2 predstavlja le dvanajst ur poleta, do tiste točke, kjer je nevidni mesec na svoji elipsasti poti najbolj blizu zemlje. Težava tega poleta bi bila le v tem, da bi potniki rakete lahko svoj cilj zgrešili, če bi odleteli čez dan. Zato morajo odleteti ponoči, tako da bodo do dne že izven atmosfere, ko jim sončna luč ne bo več slepila obzorja. Ko so tako raziskovali in preračunavali mesto za odletišče, so jim računi pokazali točno področje Celja in okolice. To so seveda delali v največji tajnosti. Pripravili so rakete v Švici, od koder jo bodo nocoj z velikimi helikopterji pripeljali na startni prostor. Danes, v petek bo v Hudičevem grabnu, kjer atomsko izžarevanje motorjev ne more povzročiti bistvene škode, raketa odletela v stratosfero.

Da bi ne bilo prevelikega razburjanja, so z obvestilom odlašali do zadnjega trenutka. Nocoj bodo evakuirali iz bližnjih hiš vse prebivalce, medtem ko bodo Celjane opozorile sirene z znakom nevarnosti eno uro pred odletom, da bi Celjani v spanju ne doživeli prehudega strahu ob eksploziji, ki bo nastala. Priporočamo meščanom, zlasti pa organom varnosti in gasilcem, da prebivalce opozorijo, naj odpro okna, ko bodo sirene dale znak in odpro usta na široko tričetrt ure pozneje, da bi jim eksplozija ne poškodovala ušesnih bobničev.

Odlet rakete bo najbolj zanimiv, če ga boste gledali z Miklavškega hriba. Dobro je, če nosite ob uri eksplozije temna očala.

Mednarodni inštitut za medplanetarne polete je sicer uredil vse varnostne ukrepe, plačal pa bo vsako nastalo škodo.

To sta dva edina potnika prve rakete na »Helio«, kakor se nevidni zemeljski satelit imenuje. Oba sta bila že dvakrat z raketo izven atmosfere in sta se vedno srečno vrnila. Nocojšnja pot bo za nju petkrat daljša, kot sta bili obe dosedanji.

Ali veste

1. Kaj se je zgodilo poleti 1944 z najvišjo stavbo na svetu, z Empire State Buildingom?

2. Odkod ima mesec april svoje ime?

3. Katere kemične prvine je največ v človeškem telesu?

1. Poleti leta 1944 se je v 78. nadstropje 104 nadstropnega newyorškega nebotičnika Empire State Building zaletela leteča trdnjava. Razbitine letala in zgradbe so strmoglavile na ploščad nad 6. nadstropjem, sam nebotičnik pa ni utrpel nobene resnejše poškodbe.

2. Mesec april je dobil svoje ime za časa Rimljanov od latinske besede »aprire«, kar pomeni odpreti. V mesecu aprilu se namreč odpirajo popki.

3. V človeškem telesu je največ kisika, in sicer okrog 65%, v kilogramih okrog 45,5 pri 70 kg težkem človeku.

Polovico zemeljske oble z avtomobilom in prikolico

Grupa, ki jo vidite na sliki poleg praktičnega turističnega vozila, se je namenila na pot od Londona do Nove Zelandije. Imajo na razpolago samo avtomobil s prikolico, ki jim služi kot spalnica, dnevna soba in kuhinja. Pot bo dolga 5.710 milj. Potovali bodo čez Francijo v Italijo, skozi Trst, Jugoslavijo in Grčijo do Carigrada, od tam v Damask, Bagdad, Teheran, New Delhi, Kalkuto, Kolombo, Sydney in na Novo Zelandijo. Računajo, da bo vsak porabil okoli 100 funtov za hrano, bencin in druge potrebe. Pravzaprav ni to visoka številka za tako dolgo pot

Svengali zopet v Celju

V soboto zvečer bodo imeli Celjani zopet priliko gledati Svengalija, ki bo nastopil (s svojima partnerjema Taumo in Elis) z najnovejšimi eksperimenti na polju prenosa misli, sugestije in avtosugestije. Svengalijeve nastope Celjani dobro poznajo, saj jih je obiskal že večkrat, vendar spored, ki ga boste gledali v soboto zvečer, nima nič skupnega z lanskoletnim sporedom.

Naj omenimo še to, da je mojster Svengali pred kratkim s svojimi izvajanji žel velike uspehe v Zagrebu, kjer je bil njegov nastop združen z eksperimentalnim predavanjem filozofske fakultete v Zagrebu.

Celjski grofje

Priredil Jurček Krašovec
Ilustriral Tonček Skok

47

Friderik je zdaj postal najmogočnejši fevdalec v savinjski marki. Vsi njegovi sovražniki so se potuhnili in kmalu se je nabralo okoli njega veliko priliznjenih prijateljev, ki so se mu ponujali za vazale in mu zastavljali svoja posestva v varstvo.

Odslej je Friderik venomer potoval. Videli

so ga na Kozjanskem, Dolenjskem in Gorenjskem. Vselej pa, kadar ga je pot spet pripeljala domov v Celje, je prihajal bogatejši, lastnik novih posestev in gradov.

Plemenita Dimuta Celjska se je hitro privadila načinu življenja na celjskem gradu. Friderika ni ljubila. Večkrat je prijateljem, ki jih je bilo na gradu vedno dovolj, dejala, da je Friderik navaden, a bogat trgovec. To je bila prej resnica kot šala.

48

Tudi Friderik ni bil občutljiv soprog. Bil je posveten vitez, ki je prihajal v Celje le, da se je odpočil po napornih ježah, pravdah in bojih. Od Dimute ni zahteval drugega, kot da je s svojim sijajem prirejala sprejeme odličnikov, ki so utegnili Celjanom koristiti.

Njuni odnosi so se kmalu po poroki zrahljali, saj je bila Dimuta pravo nasprotje svojega moža in ker sta bila prva dva otroka deklici, je dostikrat vzrohnel:

— Moškega potomca hočem, plemenita gospa, dečka, ki bo nekoč dedič mojega imetja. Če ga ne bo, bom ob prvi priliki pripeljal na grad žensko, ki mi bo dala sina, pa če bo zadnja vazalska hči! —

Dimuta se ga je izogibala in se posvetila vzgoji hčera, Ane in Katarine.

49

Nekega večera je Friderik sedel v svojem kabinetu z najzvestejšim vazalom Rudolfom Sovneškim, kateremu je podaril dedni grad. Premišljevala sta, kako bi prišla do denarja in odkupila dolgove Sperenberških, da bi jim potem odvzela grad in posest. Friderik je bil tem bolj slabe volje, ko je zvedel, da utegnejo

Sperenberški dobiti denar pri najbogatejšem celjskem židu zaradi neke posebne usluge. Sperenberški so namreč rešili benečanskega jetništva njegovo edino hčer in jo ravno takrat spremljali na poti v Celje.

Rudolf je naposled predlagal zelo zvit in okruten načrt, ki ga je Friderik takoj odobril.

Pozno v noči je z gradu v diru odjezdila gruča oborožencev, ki so prej odstranili vse znake celjskih vojščakov s svojih oprem.

50

Četico Sperenberških hlapcev, ki so čuvali najbogatejšo celjsko židinjo Rahelo na poti iz jetništva domov, je noč zaustavila v bližini Zidanega mosta. Ker je bila pot ob Savinji nevarna, so raje prenočili v tamošnji gostilni. Še preden so legli, je v gostišče prišel mlad človek, bojda trgovec, ki je Raheli naznanil,

da je njen oče hudo bolan.

Rahela je bila vznemirjena in je hotela na vsak način naprej v Celje. Ker je prišlec zagotavljal, da je pot ob Savinji varna, so se pripravili za pot. Rahela je čutila nemir v srcu, ko je spet sedla v nosilnico.

Kmalu za njimi je tudi neznanec zapustil gostilno, prebredel Savinjo in oddirjal nazaj proti Celju dokler ni našel v goščavi skrite pajdaše in jim poročal o svojem uspehu.

ŠPORT

Celjski smučarji pred najpomembnejšo prireditvijo

Celjski smučarji že vsa povojna leta združujejo svoja športna tekmovanja in prireditve z našimi najpomembnejšimi dogodki. Letos bodo že osmič po osvoboditvi organizirali pod pokroviteljstvom Okrajnega odbora ZB Celje tradicionalni veleslalom v spomin pohoda XIV. proletarske divizije Borisa Kidriča. Tekmovanje bo 10. aprila v dopoldanskem času na terenih, kjer so borci XIV. divizije bili težak boj z okupatorjem. Start bo na vrhu Medvedjaka pri treh grobovih padlih partizanov. Proga, ki je dolga 1200 m z višinsko razliko 300 m, ima svoj cilj pri Belih pečeh.

Letošnja prireditev bo osrednja proslavitev SD Celje — 10-letnice osvoboditve in ima poleg športnega značaja še posebno politično obeležje. SD Celje pripravlja po izvedenem tekmovanju pohod vseh udeležencev te prireditve po tistih poteh, kjer so borci XIV. divizije v letu 1944 preživljali svoje najtežje in krvave boje — preko Golt mimo Smrekovca in Belih vod do planinske koče na Slemenu. V tej koči bo rez. kapetan tov. Terčak Stane, soborec XIV. divizije, obudil vsem navzočim spomine na slavne dni zmagovitega pohoda te divizije. Po tej spominski svečanosti bodo udeleženci obiskali še kraj, kjer je padel partizanski pesnik Destovnik-Kajuh.

Iz koče na Slemenu do Soštanja bo prireditelj organiziral prevoz za vse udeležence te svečanosti.

Prireditev na Golteh v počastitev legendarne XIV. udarne proletarske divizije Borisa Kidriča je doslej vedno združila vse najboljše slovenske smučarje. Bila je doslej ena najbolj množičnih športnih prireditev. Z ozirom na namen te prireditve v letošnjem jubilejnem letu, ko proslavljamo 10-letnico osvoboditve, pa vabi prireditelj na Golte vse ljubitelje planin in turnega smučanja.

ČETINA JANKO IN URŠIČ DOMINKO MED NAJBOLJSIMI V JUGOSLAVIJI

Na smučarskem prvenstvu Jugoslavije v alpskih disciplinah, ki je bilo prejšnji teden v Kranjski gori, sta se odlično uveljavila celjska smučarja Četina Janko in Uršič Dominko. Dokazala sta, da spadata v elito jugoslovanskih alpskih vozačev in da je treba z njima resno računati pri izbiri državne reprezentance. V alpski kombinaciji je Četina Janko na 9. in Uršič na 10. mestu. Celjski smučarji so na tem tekmovanju dosegli naslednje uspehe: v smuku sta Četina in Uršič na 9. mestu pri članih, pri mladincih pa Ajdič na 10., Rožič na 14. in Arzenšek na 16. mestu. V slalomu je pri članih Četina J. dosegel 6., Uršič pa 11. mesto, pri mladincih je Arzenšek na 19. in Rožič na 20. mestu, pri članicah pa Videc Jelka na 16. mestu. V veleslalomu je pri članih Uršič na 7. in Četina na 9. mestu, pri mladincih Rožič na 12., Ajdič na 14. mestu, pri članicah pa Horvatova na 6. in Videc na 11. mestu.

DEBELJAK CIC OSVOJIL »KOKOŠINEKOV MEMORIAL«

Celjski grafičarji so v nedeljo priredili pri Celjski koči v spomin nedavno preminulega alpinista in turnega smučarja Kokošineka smučarsko tekmovanje, ki bo odslej vsakoletna prireditev smučarjev-grafičarjev v Sloveniji. Kar 26 tekmovalcev je bilo zbranih na letošnji prireditvi. Prišli so iz vse Slovenije. Debeljak Cic je na tem tekmovanju dosegel pomembno zmago in s tem osvojil krasen prehodni pokal, darilo Celjske tiskarne. Vsa ostala vidnejša mesta pri članih so zasedli za Debeljakom Ljubljančani. Pri ženskah je bila zmagovalka Sežunova iz Ljubljane, ki je prav tako prejela v prehodno last lep pokal, sledita ji pa Celjanki Črepinškova in Korošakova.

Res je naključje, da je prav najbolj zvesti planinski tovariš pokojnega Kokošineka, s katerim je napravil tudi zadnji planinski izlet na Korošico, zmagal na tem spominskem tekmovanju.

NOVI DRUŠTVENI PRVAKI CELJA

V nedeljo so celjski smučarji izvedli na smučiščih pri Celjski koči meddruštveno tekmovanje v slalomu, ki je obenem veljalo za klubsko prvenstvo. Nenadna odjuga je onemogočila zamisel, da bi tekmovanje bilo v veleslalomu. — Vsega je nastopilo 43 tekmovalcev, od tega lepo število mladine, ki je na tem tekmovanju pokazala lep napredek. Čeprav se nista prerinila v ospredje, sta najbolj presenetila smučarske strokovnjake s svojo vožnjo pionir Belaj in mladinec Trobiš Slavko, ki sta oba povezana s smučišči na Celjski koči — saj živita v tem predelu. Trobiš je imel v prvem teku najboljši čas pri mladincih, v drugem pa ga je obrnilo v sneg. Mali Belaj bo vreden naslednik svoje sestre Amalije, ki je kar čez noč postala naša državna reprezentantka.

Podrobni rezultati: Člani — 1. Nunčič - 57,3, 2. Četina P. - 62,2, 3. Kopitar J. - 62,6, 4. Videčnik - 63,2, 5. Pezdiček (Žel. Maribor) - 63,4, 6. Štoklas - 63,5. — Mladinci — 1. Stipetič (Žel. Maribor) - 75,6, 2. Zadravec - 77,2, 3. Napret - 77,5, 4. Verk - 79,0, 5. Kunej - 79,7, 6. Pehani N. - 85,6, 7. Lisec - 87,3. — Pionirji — 1. Požun - 55,6, 2. Gajšek - 40,9, 3. Polutnik - 41,9, 4. Rosina - 42,8, 5. Rom - 46,2, 6. Benedičič - 46,6.

JUGOSLOVANSKA LOTERIJA POROČILO O ŽREBANJU SREČK 67 KOLA (PLAN II.)

Dne 25. marca 1955 v Bjelovaru

6940	5.000.—
217210	40.000.—
429990	50.000.—
648820	100.000.—
14591	30.000.—
23411	30.000.—
281481	40.000.—
2	100.—
2972	10.100.—
258942	50.100.—
315572	40.100.—
390012	50.100.—
748422	40.100.—
783192	50.100.—
3	100.—
089233	50.100.—
334183	100.100.—
449733	100.100.—
462063	40.100.—
954	2.000.—
3794	5.000.—
5394	5.000.—
89344	20.000.—
010694	300.000.—
3995	5.000.—
790395	50.000.—
356	2.00.—
0186	5.000.—
76126	20.000.—
283446	1,000.000.—
392206	40.000.—
644686	40.000.—
27	1.300.—
17	500.—
677	3.000.—
17057	20.000.—
272377	40.000.—
393897	40.000.—
546887	40.000.—
740577	50.000.—
8	100.—
28	300.—
5628	5.300.—
96908	20.100.—
78348	20.100.—
249188	50.100.—
0499	10.000.—
47899	30.000.—
731409	40.000.—

Skpno je bilo izžrebanih 275.127 dobitkov in 2 premiji v skupni vrednosti 53,600.000 din.

Dobitek 100.000 din je zadela srečka štev. 648820, ki je bila prodana v Novi Gorici.

Nogomet

SODNIK IN VRATAR KLADIVARJA STA ODLOČILA ZMAGO

Tekstilac : Kladivar — 4:2 (2:1). — Gledalci so težko čakali na start Kladivarja v spomladanski del hrvatsko-slovenske lige. Preko 2000 se jih je zbralo na Glaziji. Na vzorno pripravljeno igrišče so ob napovedanem času pritekli vsi izbrani nogometaši za nedeljsko srečanje, domačini v tej postavi: Veličkovič, Vodeb, Coklič, Šantek, Cater, Mahkovec, Pikl, Kokotec, Dobrajc, Buležič in Marinček. Takoj po začetnem žvižgu sodnika sta obe moštvi pričeli s strašnim tempom. Vse je izgledalo, da partnerja hočeta že kar v prvih minutah nekoliko potresti mrežo. Že kar v prvih minutah je bilo več razburljivih situacij pred golom gostov in Kladivarja. Dolgo ni bilo treba čakati na gol. Že v 7. minuti so gostje po Krležiji dosegli vodstvo, ki pa gre na račun slabega vratarja Kladivarja, saj mu je žoga ušla v mrežo »pred nosom«. Domači niso popustili in vse bolj pogosti so bili napadi na vrata Tekstilca. V 17. minuti je oster Dobrajčev strel šel tik mimo stative, že kar v naslednji minuti pa je Kokotec z desne strani sijajno zagrabil žogo in jo s silovitim volej udarcem usmeril v mrežo — 1:1! Kladivar je napadal kar naprej, gostje pa so pričeli z ostro igro. Največja žrtev je postal izredno prodoren Kokotec, ki so ga kar brez posesti žoge valjali po tleh in ga na ta način skušali onemogočiti. Slab sodnik Jančič kljub posredovanju stranskega sodnika ni reagiral na te prestopke. V 26. minuti je Kladivar imel sijajno možnost za dosego vodstva, napadalci pa so vse preveč oklevali. V nenadnem protinapadu je Hrein poslal z desnega krila s kakih 35 metrov povsem »nedolžno« žogo proti golu Kladivarja, ki je zopet po zaslugi vratarja na splošno presenečenje obsedela v mreži — 2:1 za Tekstilca. To je bil hladen tuš za domače moštvo, ki se je v polju izredno trudilo za zmago. V 33. minuti je Kladivar zopet nevarno pritiskal na vrata gostov, odlični vratar Tekstilca Cerovečki pa je očuval svoje svetišče neomadeževano.

V drugem polčasu je Kladivar zopet pričel z ofenzivo, napadalci pa niso imeli sreče pri zaključnih strelih. Kuhar — igralec št. 5 Tekstilca — je kar naprej grobo preobračal Kokotca po igrišču in ga ni pustil do »sape«. Ozračje je bilo med gledalci že precej napeto, ker sodnik sploh ni poskušal zavreti grobe igre. V 5. minuti se je Kokotec le prebil sam pred nasprotnikova vrata, njegov strel pa je bil točno usmerjen v vratarja. Tudi v 15. minuti ni uspelo Marinčku usmeriti žoge iz kota v mrežo. Njegov udarec z glavo ni bil točno usmerjen. Nato sta prišli dve usodni minuti za Kladivarja, ki sta odločili zmago gostom. Kar zaporedoma v 16. in 17. minuti sta padla dva gola, od katerih je bil vsaj eden lahko ubranljiv. Že 4:1 za Tekstilca! Sprijaznili smo se že, da bosta obe točki odšli iz Celja. Kladivar pa je po brezupni borbi že nadaljeval z ofenzivo in tako se je v 26. minuti Marinček nenadoma sam znašel pred vratarjem, ki mu je prišel naproti. Vsi gledalci so pričakovali gol — Marinček pa je le za las previsoko usmeril žogo na vrata, ki je poletela preko zgornje prečke v aut. Zopet zamujena idealna priložnost. Kljub zagotovljeni zmagi pa nekateri igralci Tekstilca še niso prenehali z ostro igro, sodnik Jančič pa je kar toleriral ostre prekrške. Kladivar je imel še dve lepi priložnosti do konca igre. V 32. minuti so napadalci izvajali hiperkombinacije v kazenskem prostoru Tekstilca — nihče pa se ni upal usmeriti žoge v mrežo. Končno se je Dobrajc za svojo slabo igro odkupil z efektnim golom v 42. minuti, ko je iz kakih 25 metrov z razantnim strelom v sam desni zgornji kot realiziral prosti strel — 4:2! Še nekaj obojestranskih napadov, kjer so se gostje zopet odlikovali s surovostjo nad Kokotcem, da so ga morali odnesti z igrišča — pa je bil konec tega velikega srečanja.

Kladivar je po zaslugi slabega sodnika in vratarja izgubil važno srečanje, v katerem je imel v vseh 90 minutah več od igre. Res je, da moštvo še ni dalo sijajne partije, da je med napadalci veliko nerazumevanja, da je obramba tu in tam »zaplavala« — vendar so bili trenutki, ko je moštvo zaigralo v velikem stilu. Najboljši so bili Šantek, Kokotec, Cater in Vodeb, najslabši pa Veličkovič. Tekstilac je pokazal sijajno fizično kondicijo, hitrost, precej tehničnega znanja, vendar pa za celjski okus preostro igro, ki je tu in tam mejila že na pravo grobost in surovost.

Celjski gledalci so po zaslugi slabega sodnika in nekaterih surovih igralcev Tekstilca zopet izgubili razsodnost po končanj tekmi. Nekateri od njih so poskušali fizično obračunati s sodnikom in surovimi igralci, kar je vsekakor vse graje vredno in meče slabo luč na kulturno raven celjskega športnega občinstva. Zato predlagamo organom Ljudske milice, da take prenapeteže s sodelovanjem odgovornih društvenih delavcev odstranijo z igrišča. Naloga sodniškega zbora pa bi bila, da na take tekme delegira sposobne sodnike, ki bodo kos svojim nalogam in ki bodo s svojo avtoriteto in objektivnim sojenjem že v kali zatrli vsako surovost med igralci. Mariborski sodnik Jančič tej nalogi ni bil kos in njegova značilna izjava v garderobi: »Kaj me zanimajo praske igralcev za mojim hrbtom — moja naloga je le, da gledam žogo!« — nam pove prav vse! Poleg gledalcev je treba tudi take sodnike klicati na odgovornost, pa bo na naših igriščih disciplina in red.

V SOSEDNI DRŽAVI SO SAMI »GOSPODJE«

26-letni Ivan Romih je pobegnil preko meje v Avstrijo. Svoji ženi, ki je že prej vložila tožbo za razvezo zakona, je pisaril, da mu je v Avstriji zelo dobro, da noče več živeti v Jugoslaviji. Postati misli gospod, žena naj pride k njemu, da se bo gosposki oblekla, ker tam so sami gospodje, gospe, gospodične. Pri njem bo živela kot grofica. V pismih se je neprimerno izražal o naših varnostnih organih ter jim pretil. Po nekaj mesecih »gosposkega življenja« pa je ta »gospod« šel prosit v Celovec zastopnika FLRJ, da mu je dal dovoljenje za vrnitev v domovino. Naši varnostni organi so ga po vrnitvi poklicali na odgovornost. Izgovarjal se je, da je v inozemstvu padel pod vpliv raznih emigrantov in ustašev. Sodišče pa mu ni verjelo. Eno leto in štiri mesece bo lahko v zaporu premišljeval o svojem »gosposkem življenju« onkraj meje.

KOMISIJA ZA RAZPIS MEST DIREKTORJEV PRI LOMO CELJE

razpisuje

mesto poslovodje za brivsko-frizerski salon »Stane« Celje.

Ponudniki morajo izpolnjevati naslednje pogoje: Zahteva se kvalifikacija brivsko-frizerski mojster z izpitom, da ni kaznovan, zaželena je praksa v vodenju obrata.

Ponudbe z življenjepisom in opisom dosedanjih zaposlitev ter dokazili po postavljenih pogojih je poslati na tajništvo Ljudskega odbora Mestne občine Celje, najkasneje do 15. 4. 1955.

TEČAJ ESPERANTA

3. lekcija

Saluton! Pozdravljeni!

V prejšnji lekciji smo rekli, la seĝo staras, la seĝoj staras. Želeli bi se pa izraziti o osebi, jaz stojim.

Mi staras — stojim (dobesedno: jaz stojim)

vi staras — stojiš (ti stojiš); v esperantu se izogibljemo tikanja in uporabljamo tudi za 2. osebo ednine vi.

li staras — on stoji (samo za osebo moškega spola),

ŝi staras — ona stoji (samo za osebo ženskega spola),

ĝi staras — on ona, ono stoji.

Ĝi uporabljamo za vsak samostalnik, ki nima naravnega moškega ali ženskega spola, torej tudi za živali.

ni staras — mi stojimo,
vi staras — vi stojite,
ili staras — oni stojijo,
ili staras — one stojijo,
ili staras — oni, one, ona stojijo.

Ili je enaka oblika za vse spole v množini.

Spregali smo glagol »staras« v sedanjem času. Ker pa so oblike glagola enake za vse osebe in števila, **moramo vedno** uporabljati poleg glagola tudi osebni zaimek mi, vi, li, ŝi, ĝi itd.

Ponovimo sedaj vse oblike sedanjega časa z glagolom »trinkas«.

Mi trinkas — pijem, vi trinkas — piješ, li trinkas, ŝi trinkas, ĝi trinkas, ni trinkas, vi trinkas, ili trinkas (v množini za vse spole enako).

Po tem zgledu spregajte sami vse glagole, ki smo se jih do sedaj naučili: estas, pendas, manĝas, legas, tranĉas in tako dalje.

V sobi se nahajajo različne stvari. Nekaj jih že poznamo: tablo, seĝo, bildo itd. Nove pa so:

pordo — vrata,
fenestro — okno,
ŝranko — omara,
horloĝo — ura,
lampo — svetilka,
elektra — električen,
kio — kaj,
en — v (predlog),
nur — samo,
unu — eden,
du — dva,
tri — tri.

En la ĉambro estas du fenestroj kaj uno pordo. — V sobi sta dve okni in ena vrata.

En la ĉambro estas ankaŭ unu ŝranko, unu tablo kaj du seĝoj.

Vprašalni stavki:

Ĉu en la ĉambro estas nur unu seĝo kaj unu tablo?

Ne, en la ĉambro ne estas nur unu seĝo kaj unu tablo en la ĉambro estas ankaŭ la ŝranko kaj la horloĝo.

En la ĉambro ne estas nur unu seĝo, en la ĉambro estas tri seĝoj kaj du tabloj.

Ĉu en la ĉambro estas unu lampo? Jes, en la ĉambro estas unu lampo.

Kia estas la lampo? La lampo estas elektra.

Ĉu la seĝoj estas grandaj kaj belaj? Jes, la seĝoj kaj ankaŭ la tabloj estas belaj kaj grandaj.

Pazite na množinsko končnico -j!

Ĝis la revido!

Vsa pojasnila v zvezi s tečajem dobite v esperantskem klubu, Celje, Šlandrov trg 5/I, vsak ponedeljek, torek, sredo in četrtek od 18. ure dalje.

LAHKO SE REČE, DA JE ESPERANTO ZARADI SVOJE PREGLEDNOSTI IN ZNANSTVENE GRADNJE, KI MU DAJE POPOLNO GIBČNOST NATANČNEGA IZRAŽEVALNEGA SREDSTVA — JEZIK BODOČNOSTI. (Henri Barbusse.)

KRONIKA nesreč

V pretepu jo je izkupil Užmah Franc iz Plešivca pri Slivnici. Z nožem ga je nekdo zabodel v glavo in hrbet.

Tudi Teržan Anton iz Sp. Hudinje je v pretepu dobil poškodbe na glavi.

Pri padcu si je poškodoval rebra Žilnik Jernej iz Kaple pri Taboru.

K. M. iz Zgornje Ložnice pri Žalcu je v samomorilnem namenu pila strup. Pred tem pa si je prerezala še žile na roki.

Pri padcu si je zlomil nogo Dolar Ivan iz Železnega pri Veliki Pirešici.

Omerzo Rudolf iz Brnce pri Petrovčah je delal v jami v rudniku Liboje. V jami se je porušil les in mu poškodoval nogo.

Pri delu v Cinkarni si je poškodoval roko Jože Tifengraber.

Nogo si je zlomil pri padcu Jože Slapšek iz Kamč pri Laškem.

Zupanc Franc iz Globokega pri Rimskih Toplicah je žagal drva. Pri žaganju mu je odrezalo levo roko v zapestju.

Pri nalaganju hlodov si je zlomil nogo Zdolšek Karl iz Višnje vasi pri Vojniku.

Cirkularka je poškodovala prste na levi roki Lampret Viljemu iz Sp. Trnovelj.

Kolesar je povozil na Mariborski cesti v Celju Hrovat Jožeta. Hrovat je utrpel zlom desne noge.

OBJAVE IN OGLASI

DRUŽBENIM ORGANIZACIJAM, DELOVNIM KOLEKTIVOM IN VSEM PREBIVALCEM MESTA CELJA

Z željo, da se uresniči dolgoletna težnja Celjanov in da končno le zgradimo ljudsko kopališče s plavalnim bazenom, se obračamo tako na Okrajni ljudski odbor, kakor na Ljudski odbor mestne občine Celje, na vse družbene organizacije in vse delovne kolektive in sindikalne podružnice, kakor tudi na vse prebivalce mesta Celja, da po svojih močeh prispevajo za zgraditev tega ljudskega kopališča ter da to akcijo tudi moralno podprejo.

Prepričani smo, da bomo naleteli povsod na razumevanje ter da ta prošnja ne bo naletela na gluha ušesa. Le z vztrajnostjo, podporo ter razumevanjem vseh nam bo uspelo zbrati potrebna sredstva.

Prosimo, da nakazujete prispevke na tekoči račun »Ljudsko kopališče Celje« pri Celjski mestni hranilnici št. 620-T-305-1225.

V Celju, 30. marca 1955.

Za Okrajni sindikalni svet Celje:
Medved Albin, l. r.
Za Olepševalno in turistično društvo Celje:
Jenko Rado, l. r.
Za Plavalni klub »Železničar« Celje:
Ložar Rado, l. r.

POZIV

Pozivamo vse upnike Ribiške zadruge v Celju, da prijavijo svoje terjatve (nedvignjeni deleži, posojila itd.) najkasneje do 1. VI. 1955. Po tem roku terjatev ne bomo več priznavali.

Likvidacijski odbor Ribiške zadruge.

JAVNA DRAŽBA HIŠ NA DOBRNI

Občinski ljudski odbor Dobrna prodaja na javni dražbi dne 10. aprila 1955 ob 8. uri eno- in dvostanovanjske hiše. Hiša št. 89 — Klanc, prodajna cena din 350.750,—. Hiša — Klanc št. 58, prodajna cena din 343.500,—. Hiša št. 9 — Vinska gorica, prod. cena din 534.438,—. Hiša št. 3 — Lokovina, prod. cena din 275,800,—. Hiša št. 2 — Lokovina, prod. cena din 534.438,—.

Pri nakupu teh hiš je dana prednost borcem iz NOV in stanovalcem. — Kupci vabljeni!

V soboto, dne 2. IV. 1955 ob 8. uri v dvorani Ljudskega odra nastopajo:
SVENGALI, TAUMA IN ELISE
SAMO EN VEČER!
Najnovejši eksperimenti na polju prenosa misli, sugestija in avtosugestija
Predprodaja vstopnic na dan predstave od 16. ure dalje pri blagajni Ljudskega odra — Popularne cene!

RADIO CELJE

VALOVNA DOLŽINA 202 METRA

Nedelja, 3. aprila:
10,00 Napoved časa, pregled sporeda, poročila
10,10 Zabavno glasbo V. Herberta izvaja orkester Petra Yorka, vmes objave in reklame
10,20 Oddaja za gospodinje: V naši prehrani je premalo zelenjave
10,50 Kar ste želeli — to bomo zavrteli!
11,00 Radijska kronika
11,10 Koračnice in partizanske pesmi v izvedbi godbe na pihala JLA
11,30 Literarna oddaja: Gradnikova lirika — interpretira Nada Božičeva
11,50 Operetna glasba
12,00 Zaključek oddaje
Ponedeljek, 4. aprila:
18,00 Športni pregled
18,10 Zabavna glasba, vmes reklame in objave
18,15 Poje mladinski pevski zbor »France Prešeren« iz Celja pod vodstvom Jurčka Vrežeta
18,30—22,15 Prenos iz Ljubljane
Torek, 5. aprila:
18,00 VI VPRAŠUJETE — MI ODGOVARJAMO!
18,10 Zabavna glasba, vmes objave in reklame
18,15 Na harmoniko bo igral Edvard Goršič iz Celja
18,30—22,15 Prenos iz Ljubljane
Sreda, 6. aprila:
18,00 Vesti, objave in reklame
18,10 Kar ste želeli — to bomo zavrteli!
18,30 Prenos iz Ljubljane
Četrtek, 7. aprila:
18,00 Gospodarska in kulturna kronika
18,10 Zabavna glasba, vmes reklame in objave
18,15 Operetne melodije izvaja orkester Ethel Smith
18,30—22,15 Prenos iz Ljubljane
Petek, 8. aprila:
18,00 Pregled Celjskega tednika
18,10 Zabavna glasba, vmes reklame in objave
18,15 Igra zabavni orkester RIAS Berlin pod vodstvom Wernerja Müllerja
18,30—22,15 Prenos iz Ljubljane
Sobota, 9. aprila:
18,00 Vesti, objave in reklame
18,10 Kar ste želeli — to bomo zavrteli!
18,30—22,15 Prenos iz Ljubljane

MESTNE TAKSE

Od 1. aprila 1955 dalje morajo biti vse vloge, ki so naslovljene na LOMO Celje ali njegove organe, kolekovane tudi z mestnimi taksnimi znamkicami. Mestne taksne znamkice se dobijo v vseh trafikah in pri vratarju Ljudskega odbora mestne občine Celje.

Tajništvo za gospodarstvo in komunalne zadeve LOMO Celje

CEPLJENJE PRASIČEV

Kakor vsako leto bo tudi letos zaščitno cepljenje prašičev proti rdečici, zato je prijaviti do 15. aprila letos mestnemu veterinarju število prašičev za cepljenje. Pred cepljenjem ni priporočljivo kastriranje.

Istočasno opozarjamo, da je nedopustno kastriranje pri raznih mazačih. Po predpisih o zaščiti živali pred kužnimi boleznimi bodo taki prekrški kaznovani z denarno kaznijo do 10.000 dinarjev.

Tajništvo za gospodarstvo in komunalne zadeve LOMO Celje

KMETIJSKA ZADRUGA Z O. J. PODČETRTEK

išče za takojšen nastop zmožnega knjigovodja ali knjigovodkinjo. — Plača po dogovoru — stanovanje preskrbljeno!

PRODAM srednje težak voz v dobrem stanju. Naslov v upravi lista.

PRODAM pol kubika desk za 2000 din. Dečkova cesta 21.

PRODAM pol kubika hrastovih desk 1¹/₄. Naslov v upravi lista.

PRODAM sladko seno in otavo (3000 kg) najboljšemu ponudniku. Poizvedbe na Ložnici 13 v ponedeljek dopoldne.

PRODAM dobro ohranjeno kompletno spalnico. Lamut Zora, Celje, Medlog (Ljubljanska 43).

PRODAM dvostanovanjsko hišo — celo ali dve tretjini deleža — v bližini Celja. Naslov v upravi lista.

PRODAM stanovanjsko hišo s hlevom v dobrem stanju ter 12 arov zemlje za 500.000 din. — Hrustelj Ivan, Studenci 11, Žalec.

PRODAM dve sobi v visokem pritličju v Jenkovi ulici. Ponudbe lastnicama Suhač Ani in Suhač Mariji, Celje, Jenkova 8 (podstrešje).

PRODAM stavbno parcelo (njivo) 20 arov po nizki ceni v Šmarjeti. Naslov v upravi lista.

PRODAM šivalni stroj. Naslov v upravi lista.

PRODAM nov elektromotor »ELIH« 10 KS, 2900 obratov na minuto. Tajnšek Karel, Podvin 28, Polzela.

PRODAM (njivo) stavbno parcelo okrog 20 arov pri Joštovem mlinu. Dolenc Ana, Babno 11.

LEPO NAGRADO dam tistemu, ki mi preskrbi enosobno stanovanje (kuhinjo in sobo). Vprašati v upravi lista.

PROSIM najditelja očal v rjavem etuiju, ki so bila izgubljena v ponedeljek, dne 21. III. 1955 v kinu »Domu«, da jih vrne proti nagradi. — Glavnik Vida, Celje, česalnica »Zora«.

KDOR JE IZGUBIL svetel volneni šal, najden pod gradom, naj ga dvigne pri Dorn, Zagrad, Celje.

VZAMEM V REJO dve breji kravi s svežim mlekom. Videnšek Andrej, Loče 12, Šmartno v Rožni dolini.

USLUŽBENEC, zaposlen na celjskem vozlišču, išče samsko sobo v bližini mesta. Plačam po dogovoru. Ponudbe na upravo lista.

SPOROČAM tistim strankam, ki imajo gotove izdelke od leta 1953 in 1954, naj jih dvignejo najkasneje do 15. aprila letos, sicer sem primoran predmete prodati po ceni izdelavnih stroškov. — Lah Albin, sodarski mojster, Drešinja vas, pošta Petrovče.

PREKLICUJEM žaljivke, izrečene napram Ivanu Doberšku iz Doropolja pri Planini. Tovornik Martin, Rimske Toplice.

ZAHVALJUJEMO SE dr. Završnikovi, dr. Francotovi in sestram Trpinovi in Malovrhovi, kakor tudi uslužbenskemu osebju dermatološkega oddelka za uspešno zdravljenje.

Hvaležni pacienti.

NEDELJSKA ZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Dne 3. IV. 1955: dr. Čerin Jože, Celje, Cankarjeva ulica 9.

Nedeljska zdravniška dežurna služba traja od sobote od 18. ure dalje do ponedeljka do 8. ure zjutraj.

GLEDALIŠČE

MESTNO GLEDALIŠČE CELJE

Petek, 1. aprila 1955 ob 15 — Friedrich Forster: SIVEC — II. šolski abonma

Petek, 8. aprila 1955 ob 19,30 — Friedrich Forster: SIVEC — gostovanje v Žalcu

KINO

KINO UNION, CELJE

Od 1. do 3. 4. 1955: »ALARM NA JUGU« — ameriški barvni film

Predstave dnevno ob 18. in 20. uri, ob nedeljah ob 16., 18. in 20. uri.

KINO DOM, CELJE

Od 31. 3. do 3. 4. 1955: »AFERA MAURICIUS« — francoski film

Predstave dnevno ob 18,15 in 20,15, ob nedeljah ob 16,15, 18,15 in 20,15.

ZAHVALA

Ob bridki izgubi mojega nepozabnega moža

EVGENA KAINERJA

kapetana v pokoju

se najtopleje zahvaljujem vsem znancem in prijateljem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti in mu poklonili cvetje.

Posebno se zahvaljujem zdravnikoma primariju dr. Flajsu in dr. Čerinu, ki mu ni bila nobena ura prepozna, da mu je lajšal trpljenje v bolezni. Zahvala tudi tov. Mihecu iz bolnišnice, duhovščini in tov. dr. Dobovišku za poslovilni nagrobni govor ter vsem vojnim tovarišem pokojnega. Hvala tudi za izražena pismena in ustna sožalja.

Celje, 29. marca 1955. Žalujoča žena Roza